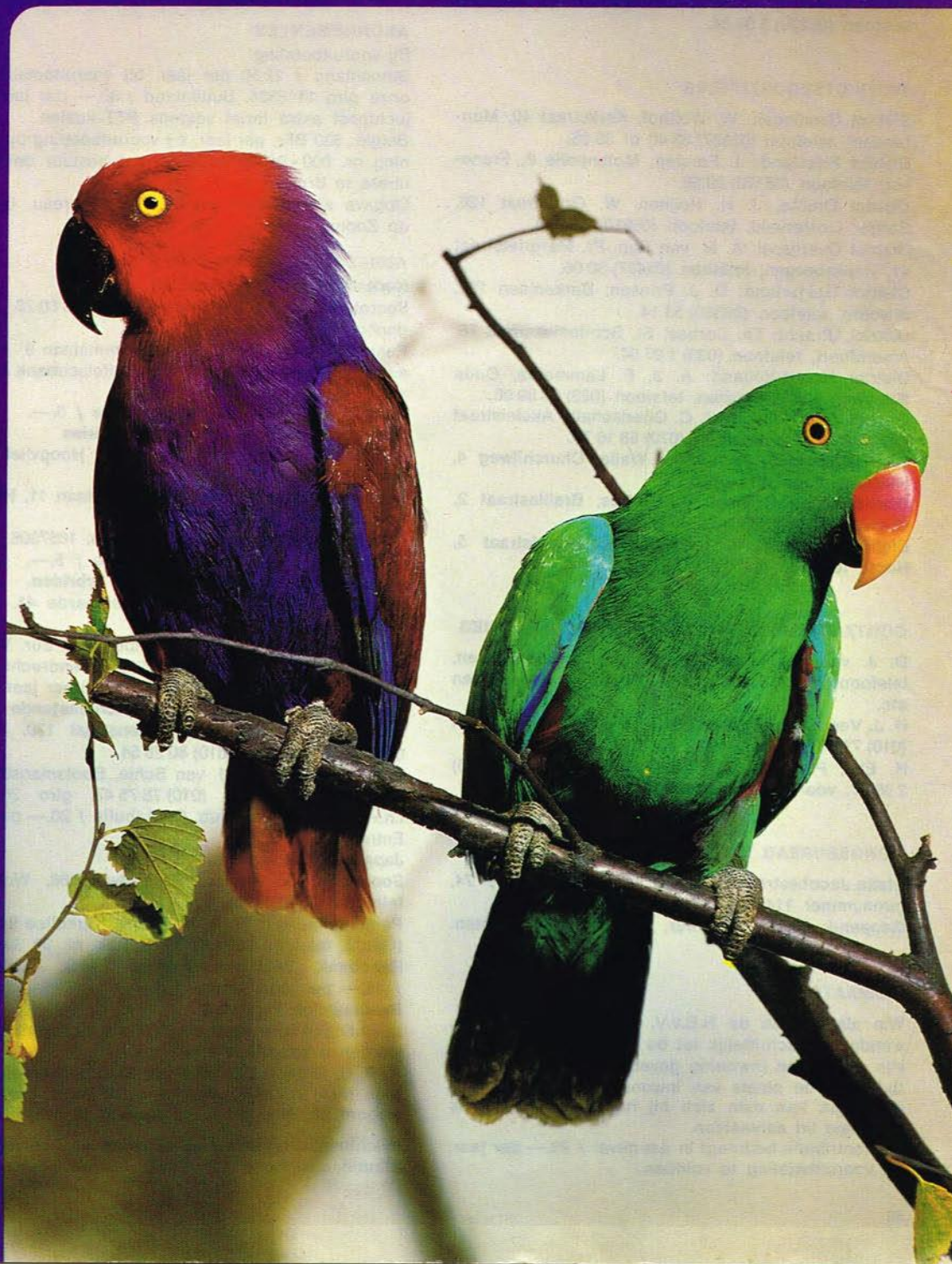

କାଞ୍ଚି ଓ ଉଗୁଲ

essel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dat geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 330 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar.

Entree f 5,—.

Japanse Meeuwclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon 085 - 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207

Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Speciaalclub Parkieten

Inlichtingen over waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, telefoon (045) 21 78 58, of bij A. v. d. Waal, Laan Olie-slagers 50, Hoogerheide, telefoon (01646) 28 88.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

IND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 22 maart 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
Geslaagde kweek met edelpapegaaien	52
Vogel '76	54
Onze ervaringen met afrikaanse soorten, roodkopamadine	56
Enten tegen pokken, hapziekte	57
De volière van de maand	58
Het lied van de harzerkanarie	61
Roodborstapuit en paapje	62
In de praktijk	63
Inheemse vogelsoorten	64
Boekennieuws	66
Rode kardinaal	67
Japanse meeuwen	69
Wet bedreigde uitheemse soorten	70
Edward- en keizerfazanten	71
Kleurmutaties bij de agapornis roseicollis	75
Reactie van de technische commissie	76
Buitengebeuren	78
Grasparkieten allerlei	80
Mijn ervaringen met de geelpootsuikervogel	83
Postuurkanaries	84
Korte berichten	86
Maak ze tam	87
Beplanting in en om de volière	92
Ervaringskrabbel, heeft split zijn invloed op iedere kleur?	93
C.O.M. wereldkampioenen	94

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

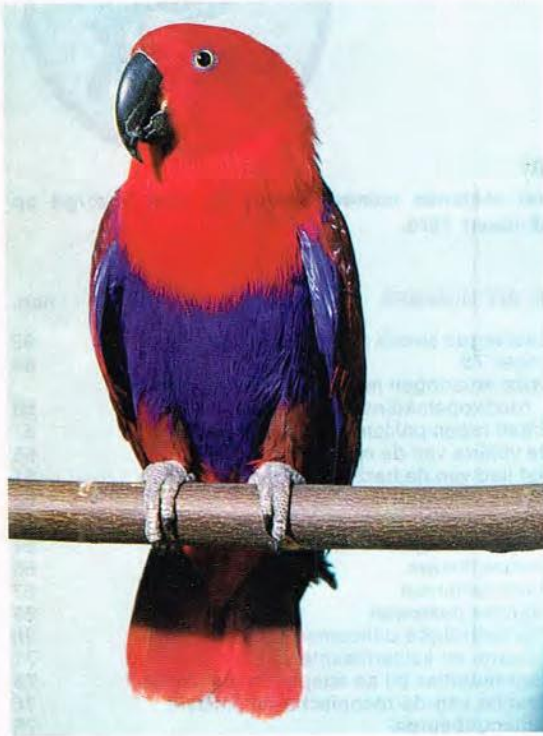
	pag.
Van Gils / Fokzo / Sanders / Benny Slagers	58
Cédé	60
Visko	70
Sluis	74
True-Lite / Geza Sept / Paradiso	82
Witte Molen	86
Bogena	88
Boekenservice	89
Veraka / Edelchemie / v. Waardhuizen / Bogena	88
Vraag en aanbod	90
Tovo	93
Roupe van der Voort	94
Rein v. d. Veen / IPC / Animal / Conditio	95
Witte Molen	96

Foto omslag: Ceram of Amon edelpapegaai (eclectus roratus roratus), links pop, rechts man
Wolfgang de Grahl

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

GESLAAGDE KWEK MET EDELPAPEGAIEN

Nw. Guinea Edelpapegaaie *Eclectus roratus biaki*

Tot een van de uitzonderlijkste kweekresultaten welke in 1975 door onze leden zijn behaald, behoort ongetwijfeld die met de van Nieuw Guinea afkomstige Edelpapegaaie, *Eclectus roratus biaki*, van de heer en mevrouw Palings, Beemt 13 te Oud Gastel in Noord Brabant.

Hoe dat allemaal precies is gegaan vertel ik u straks. Graag wil ik eerst nog wat algemeenheden kwijt.

Edelpapegaaie zijn nogal grote en zware vogels met een gemiddelde lengte van 40 cm. De staart is kort en aan de onderzijde nagenoeg in een rechte horizontale lijn eindigend. Het verschil tussen man en pop is zeer groot, zelfs zo groot dat men ze meer dan 100 jaar als verschillende soorten heeft gekenmerkt en pas in 1874 kon de toenmalige directeur van het Historisch Museum te München, Dr. A. B. Meijer, met zekerheid verklaren dat het hier ging om één soort, waarvan de mannen groen en de poppen overwegend rood en violetblauw van kleur zijn. Een zo groot uiterlijk verschil tussen beide sexen is in de vogelwereld bepaald geen uitzondering.

Dat zoals bij deze soort de vrouwtjes veel opvallender zijn getekend dan de mannetjes behoort echter niet tot de regels. De Edelpapegaaie zijn onderverdeeld in een aantal rassen, met als nominaatvorm de Ceram of Ambon Edelpapegaaie, *Eclectus roratus roratus*. Onderling verschillen deze rassen niet zo sterk en de verschillen die er zijn, hetzij in kleur hetzij in grootte, doen zich voornamelijk voor in het verenkleed van de vrouwelijke exemplaren. Bij de mannetjes zijn de verschillen nog kleiner en bijna niet te zien.

Ze kunnen tot de specifieke boomvogels worden gerekend. Ze leven in vrij dichte wouden. Hun nesten bevinden zich in stamholten van hoge aan de rand van het woud of aan de rand van een open plek in het woud staande bomen. Het invlieggat heeft een middellijn van 25 tot 30 cm en de diepte van de nestholte varieert van 30 cm tot 6 cm.

Rand vertelt in Zuidelijk Nieuw Guinea nesten te hebben gevonden in Thee-bomen op een hoogte van 20 m. In Australië vond men ze tot ongeveer 14 m hoogte.

De 2 eieren worden op de bodem van de holte gelegd op een laagje houtschilfers. Tijdens de broedtijd, welke ongeveer 28 dagen duurt, verlaat de pop enkele malen per dag het nest om zich te ontlasten en zich door de man enig voedsel te laten toestoppen. De man broedt niet, maar blijft wel steeds trouw in de buurt van het nest. Alleen tijdens de broedtijd trekken ze paarsgewijs op, buiten die periode in kleine groepjes waarbij heel vaak mannen en poppen apart. Opvallend is dat de poppen veel schuwer zijn dan de mannelijke exemplaren, welke laatste dan ook in grotere aantallen zijn waargenomen.

Hun voedsel bestaat uit fruit, noten, zaden (o.a. mais, bessen, bladgroen, bloesems en nectar.

Zoals gezegd, de nominaatvorm is *Eclectus roratus roratus* en komt voor in Ceram en Ambon.

De ondersoorten zijn: *E.r. vosmaeri*, op de grotere eilanden van de noordelijke en centrale Molukken groep *E.r. westermanni*; *E.r. cornelia* op Soemba; *E.r. riedeli*, op de Tanimbar eilanden; *E.r. polychlorus* op o.a. Australisch Nieuw Guinea *E.r. biaki* op West Kop man Edelpapegaaie

Irian; E.r. aruensis op de Aru-eilanden; E.r. maagillivrayi in Australië oostelijk van Cape York en E.r. solomonensis op de Salamonseilanden.

In de literatuur wordt als wetenschappelijke familienaam i.p.v. **Eclectus** ook wel **Lorius** gebezigd. Alhoewel de Edelpapegaaien heel dicht bij de lori's staan, maar het beslist niet zijn acht ik de keuze van deze naam niet zo gelukkig. Bovendien volg ik het liefst het standaardwerk van J. M. Forshaw, Parrots of the world; Forshaw noemt ze Eclectus, vandaar.

Terug naar Oud Gastel waar de familie Palings, mede door hun zorg en toewijding, tot een knap kweekresultaat met de Edelpapegaaien is gekomen. Hun koppel is ondergebracht in een vlucht van 6 m lang, 1,30 m breed en 2 m hoog met een aansluitende binnenkooi van 3 x 0.60 x 1 m. De vogels zijn, al weer heel wat jaartjes geleden, door particulieren meegebracht uit Nieuw Guinea. Met enig voorbehoud kan de leeftijd van de pop thans op ongeveer 15 jaar worden gesteld de man is nu ongeveer 6 jaar oud. Naar de mening van betrokkenen, zijn Edelpapegaaien broedrijp wanneer ze minimaal 5 jaar oud zijn. Ruim 2 jaar geleden kwam het koppel in het bezit van de heer Palings. De pop domineerde en de toen 4-jarige man had weinig in te brengen. Naarmate de man ouder werd zijn de rollen geleidelijk omgedraaid. Hij gedroeg zich ook agressiever. In maart 1971 werd de eerste paring waargenomen. De vogels bezochten toen ook regelmatig het broedblok dat 70 cm hoog is en een bodemoppervlakte heeft van 35 x 35 cm. De middellijn van het invlieg-gat is 12 cm. Op de bodem een laagje turfstrooisel. Het eerste ei is op 10 april gelegd, 4 dagen later het tweede. Later bleek dat 1 ervan onbevrucht was, het andere kwam na 28 dagen broeden uit. Het jong

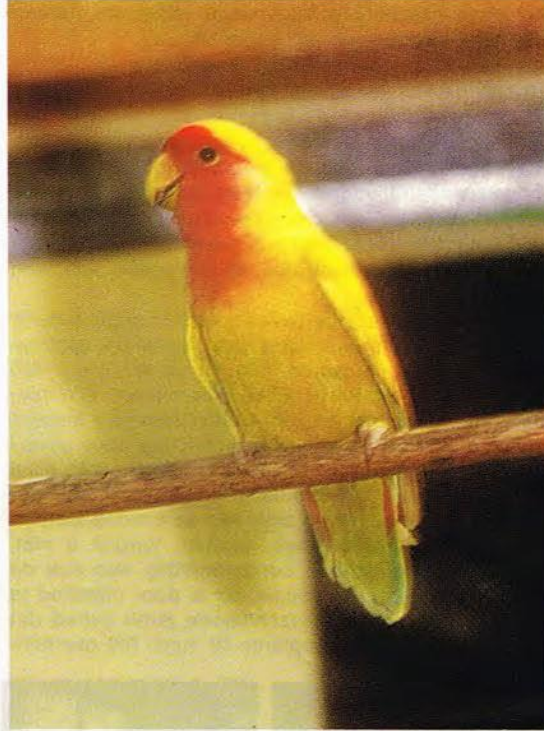

jonge Nw. Guinea edelpapegaai

werd door beide ouders goed gevoed, maar ouder dan 6 weken is het niet geworden.

Het tweede broedsel volgde; wederom 2 eieren welke in enkele dagen verschil werden gelgd. De pop broedde overtuigend en kwam slechts 2 à 3 maal per dag uit het blok om zich te ontlasten, te voeden en te baden. Een dagelijkse douche, door middel van een bloemenspuit, liet ze zich gaarne welgevalen. De man bezocht ook enkele malen per dag het blok en verstreekte dan wat snavelkost. Op 7 aug. kwam het eerste ei uit; het tweede op 10 aug. Geen enkel veertje bedekte hun donker vleeskleurige lichaampjes. Na 10 dagen ontwikkelden zich enige donsveertjes en de oogjes vormden zich in spleetjes.

Toen ze 14 dagen oud waren, openden ze hun oogjes. Op 4 weken zaten ze volledig in zwarte dons, alleen de kopjes bleven nog kaal. Het was omstreeks 13 sept. toen de kopveertjes doorkwamen en er een rode gloed werd waargenomen. De kleuren tekenden zich geleidelijk sterker, zo ook in de vleugelpennen welke op 26 september een lengte hadden van 5 à 6 cm. De staartveertjes waren toen ongeveer 1 cm lang en hadden oranje-rode uiteinden.

Cornelia's Edelpapegaai Eclectus roratus cornelia

De jongen ontwikkelden zich verder voorspoedig. Op een leeftijd van ongeveer 3 maanden vlogen ze uit. Ze bleken beide van het vrouwelijke geslacht te zijn. Het waren juweeltjes.

Naast een zeer gevarieerd menu, zoals zaden, vruchten, noten, groen, fruit etc., werd dit tijdens de opfokperiode nog aangevuld met gekookte mais, rijst, rozijnen, gort, kortom alles wat ook wij mensen eten. Dat een dergelijke succesvolle kweek niet als vanzelf gaat, zal u inmiddels al wel duidelijk zijn.

Niettemin heeft de familie Palings overduidelijk aangevoeld dat het wel zeker een haalbare kaart is.

Met kennis van en liefde voor de vogels, en met vooral ook het nodige geduld, is er zeer veel te bereiken.

tekst: Cees van Berkel
foto's: Wolfgang de Grahl

VOGEL '76 WAS GRANDIOOS

Met deze bescheiden fotocollage willen we gaarne nog even terugblikken op Vogel '76.

Het was weer een geweldig evenement dat, mede dank zij de staf van uiterst deskundige medewerkers, tot een zeer goed einde is gebracht.

Spraken we vorig jaar over nieuwe records, dit kan van Vogel '76 ook gezegd worden. Het aantal ingezonden wedstrijdvogels bedroeg **3882**, wat zo'n 300 vogels meer is. Voor de verkoopklasse waren ruim **1300** nummers uitgegeven wat neerkomt op ongeveer **1600** vogels. In totaal dus **5182** vogels, wat een absoluut record is.

De catalogus is voor de tweede maal in eigen beheer gedrukt en omdat we vorig jaar reeds op zondagmiddag uitverkocht waren, hadden we er dit jaar 400 meer gedrukt, in totaal 2600 exemplaren. Wat niemand had verwacht en ook beslist niet had kunnen voorzien, was dat reeds zaterdagmiddag alles uitverkocht was. Goede raad is duur; in ijltijde zijn onze medewerkers op het bondsbureau aan de slag gegaan en in de nacht van zaterdag op zondag werden nog 500 exemplaren extra gedrukt. Vergist u niet, het is geen kleinigheid. Zondagmiddag was ook dit aantal schoon op. Nogmaals, dit is door niemand te voorzien. We hebben verschillende jaren gehad dat we van plm. 2500 exemplaren er ruim 700 overhielden;

den; dat kost wel geld.

De verkoopklasse trok weer een overweldigende belangstelling; de omzet bedroeg ruim **27.000 gulden**. De expositie is door meer dan **12.000** mensen bezocht. De dit jaar ingevoerde „nieuwigheidjes" zoals het inbrengen op zaterdag en keuring op maandag, is bijzonder goed aangeslagen en zal zeker wel herhaald worden.

De prijsuitreiking verliep zoals gewoonlijk weer erg plezierig. Naast de toch wel zeer fraaie bekertjes ontvingen de kampioenen bovendien een werkelijk schitterend bondskampioenswimpel. Dit laatste zal eveneens tot de tradities gaan behoren. Nogmaals onze gelukwensen aan alle kampioenen.

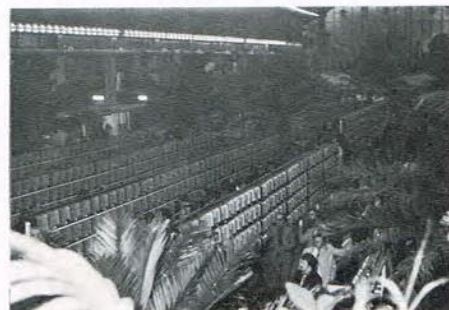
De deelname van de speciaalclubs was eveneens groot en van bijzonder goed gehalte. Dat hun werk niet voor niets is geweest blijkt uit het feit dat de meeste clubs hun ledental beduidend konden opvoeren.

Resumerend konden we zeggen dat VOGEL '76 inderdaad een grandioos evenement is geweest. Hartelijk dank trouwe en onvermoeibare medewerkers(sters), keurmeesters, directie en personeel Bijdorp, personeel bondsbureau, besturen van alle speciaalclubs, inzenders en bezoekers. Graag tot de volgende bondskampioen, tot de volgende VOGEL

De keurmeesters hadden een zware taak...

maar het ging voortreffelijk.

3882 wedstrijdvogels

wie de jeugd heeft...

een fijne dag voor het hele gezin

wat zou hún oordeel geweest zijn?

de dagelijkse verzorging van de vogels

zij kwamen niets te kort

De stam kampioenen

De kampioenen enkelingen

De jeugdkampioenen

Zondagmiddag 17.00 uur, teruggave van de vogels. Een zenuwtoestand. Iedereen blijkt plotseling in Groningen te wonen

Anderhalf uur later. Nagenoeg alles is weg.

De
sel

De

ONZE ERVARINGEN MET AFRIKAANSE SOORTEN

ROODKOPAMADINE

foto: Horst Müller

De naaste verwant van de bandvink is de roodkopamadine, *Amadina erythrocephala*, welke in een tweetal ondersoorten voorkomt.

A.e. erythrocephala, West en Midden Afrika en **A.e. dissita**, Oostelijke Kaaprovincie en aangrenzend Natal.

Het popje mist de rode kleur op het kopje en haar onderzijde is bleker en matter van kleur. Ook bij deze soort is er dus sprake van een duidelijk uiterlijk geslachtsonderscheid.

Ze leven, **buiten** de broedtijd groepsgewijs en **tijdens** de broedtijd paarsgewijs, in savannen welke met doornige struiken zijn begroeid. In die gebieden komen ook enkele weversorten voor met name de bufelwever en de cabaniswever. De roodkopamadine bouwt in het algemeen zelf geen nest maar gebruikt de verlaten nesten van genoemde wevers. Hierin worden 4-6 eitjes gelegd welke door man en pop afwisselend worden bebroed. Na 12-13 dagen komen de eieren uit en de jongen hebben een donkergrijszwarte huid bedekt met grijze dons. De verhemeltekening komt overeen met die van de bandvinken maar omdat ze wat forser zijn en dus ook een groter bekje hebben valt dit meer op.

Na ruim 3 weken vliegen ze uit en worden dan nog gedurende 14 dagen door de ouders gevoerd. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit zaden en in slechts zeer geringe mate uit insecten.

Wanneer ze uitvliegen zijn ze nog iets lichter van kleur dan de ouderpop. De mannelijke exemplaren hebben dan ook al wat rode kopveertjes maar dat is nog maar zeer minimaal. Dit is wel in tegenstelling met de jonge mannen die in de volière worden

geboren; deze hebben al een volledig rood kopje zij het dan dat de rode kleur iets fletser is dan van volwassen exemplaren. Dit zou te wijten zijn aan een storing van de voeding gedurende de eerste dagen. Hierdoor wordt als het ware een fase overgeslagen en inplaats dat het jeugdkleed volledig tot ontwikkeling komt vormt zich het volwassen kleed. Deze theorie is vaak ernstig bestreden maar Preussiger heeft door middel van proeven met Pennant rosella's, waarvan eenzelfde verschijnsel bekend is, duidelijk aangetoond dat die wél juist is.

Normaal is na 4 maanden de jeugdruï voltooid en kunnen we ze als volwassen beschouwen. Gezien ook bij jonge popjes van de roodkopamadine legnood vaak voorkomt, mogen we ze pas inzetten voor de kweek indien ze minstens 1 jaar oud zijn.

Roodkopamadinen zijn uiterst goede volièrevogels die een heel wat prettiger karakter hebben dan de bandvinken. Ze zijn bovendien erg sterk en stellen weinig eisen. Ook in broedkooien worden ze gekweekt maar, vooral om vervetting te voorkomen, zijn ze beter geschikt voor een ruime en beplante volière waarin ze vreedzaam samen leven met andere soorten ook wanneer die wat kleiner zijn.

In onze volière ging een in maart aangeschaft (import)paartje reeds eind april tot broeden over. In een halfopen nestkastje, dat al gedeeltelijk van wat mos was voorzien, werd met gras en malse hooisprietten het nest afgebouwd. Er werd een vrij diep kuiltje gevormd dat met kort geknipte katoendraadjes en wat veertjes was gestoffeerd. Nestcontrole lieten ze gewillig toe en zelfs dan kwam het popje niet van het nest. Dat ze het overigens niet zo leuk vond

dat we bij haar kwamen kijken liet ze al blazend duidelijk blijken.

Van de 5 eitjes kwamen er 4 uit. Op een mengsel tropenzaad, onkruidzaden, trosgierst, ei- en universeelvoer waardoor slechts enkele geknipte meelwormen, groeiden ze als kool. De zesde dag konden we ze ringen (2,5 mm).

Datzelfde broedseizoen volgden in hetzelfde en na het eerste legsel niet schoongemaakte nestkastje nog 2 legsels. In totaal bekwamen we dat eerste jaar 11 jongen; 5 mannen en 6 poppen.

Vanzelfsprekend hebben we met die jonge roodkopamadinen deelgenomen aan verschillende tentoonstellingen. De popjes kwamen er bij de keuring altijd het best van af. De mannetjes kregen allemaal en altijd enkele punten minder. De keurmeesters blijken niet zo gauw over die rode kopjes tevreden te zijn, want juist over dat onderdeel van de keuring „struikelden" we bijna altijd. Ze zien het liefst een egaal fel rood gekleurd kopje en die rode partij moet dan ook scherp zijn afgetekend. Misschien valt er wel iets voor te zeggen alhoewel dit ons niet haalbaar lijkt. We kunnen ons namelijk niet voorstellen dat er, zowel in de natuur als in de volière, roodkopamadinen zijn die aan dat ideaalbeeld voldoen. Zeker 4 jaar achtereenvolgend hebben we met deze soort gekweekt en noch bij jonge noch bij overjarige vogels hebben we betere exemplaren kunnen verkrijgen dan zoals we ze altijd al hebben gekend; of het nu import of eigen kweek vogels waren. Zelfs niet met een op de juiste wijze en in de goede verhoudingen verstrekt „roodvoer".

Het is voorgekomen dat op een van de keurbriefjes de opmerking stond: Vogel is te jong, nog niet op

kleur. Die bewuste vogel was wel 3 jaar oud. Nu kunnen we ons de gedachtengang van de betreffende keurmeester wel voorstellen en we hebben er dan ook niet op gemopperd noch om gelachen. Wel menen we dat een ideaalbeeld voor niet gedomesticeerde vogels niet al te overdreven moet worden gezien. Roodkopamadinen zien er nu eenmaal niet anders uit dan zoals ze in WERKELIJKHEID zijn. Je kunt ze alleen mooi of niet mooi vinden, maar dat is dan wel een kwestie van persoonlijke smaak.

ENTEN TEGEN POKKEN (hapziekte)

Herhaaldelijk komt men nog in contact met kanariekwekers welke de z.g. hapziekte in de kooi hebben gehad. Na het afgelopen keurseizoen enkele annuleringen gehad te hebben onder het motto, te weinig vogels op de TT wegens ziekte onder de vogels, heb ik tijdens keuringsdagen en bij bezoek aan div. tentoonstellingen en kooibezoek, zo links en rechts hierover eens geïnformeerd, en men komt dan tot de conclusie dat er maar zeer weinig wordt geënt tegen deze ziekte.

Als men zich dan bevindt in een kooi met honderden vogels en men hoort dan dat deze niet hiervoor geënt zijn, dan klapperen je oren over zoveel durf. Wat een lef hebben deze mensen, of... is het de moeite, de kosten, of onwetendheid.

Moeite en kosten wegen niet op tegen het hele verlies van zijn vogels. Onwetendheid kan opgelost worden door de leden op vergaderingen of voorlichtingsavonden hierover eens goed te informeren. Wij willen allemaal graag nieuwe leden aanwerven, maar u kunt ze ook verliezen, want een of twee maal het totale verlies van zijn met veel moeite

gekweekte vogels kan zo een lid wel de lust doen vergaan kanaries te houden.

Dat is jammer en hoeft niet voor te komen. Wij zijn zo gelukkig een entstof te hebben welke uw vogels voor een jaar lang immuun maken voor deze zeer besmettelijke ziekte.

Van door mij gevraagde mensen waren er wel bij die bezwaren hadden tegen de afsterfte van vogels na het enten. Van het enten zelf hoeft echter niet één vogel dood te gaan mits de vogels maar in goede conditie zijn. De vogels die er wel van dood gaan, zijn niet goed gezond en niet goed voor verder gebruiken in de kweek noch om er een ander mee blij te maken.

Er is alles voor en niets tegen, dus ent uw vogels en doe dit dan wel tijdig. Liefst voor of begin augustus, vóór dat de ziekte kans krijgt uw kooi in te duiken. Bedenk wel dat u deze ziekte niet buiten houdt door een dweil gedrenkt in halamid voor uw kooi te leggen.

W. van Gestel

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

FOKZO

gevitaminiseerd paneermeel dat speciaal is geschikt als basis voor kwekers die hun eigen opvattingen in de praktijk willen brengen.

Een ideale basis voor kanarie-krachtvoer !

FOKZO f.3,60 per pak van 1000gram bij uw dierenspecialzaak.

» EEN PRODUKT VAN LOKZO-BRUNSSUM

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële rood-
kleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling
T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere
magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

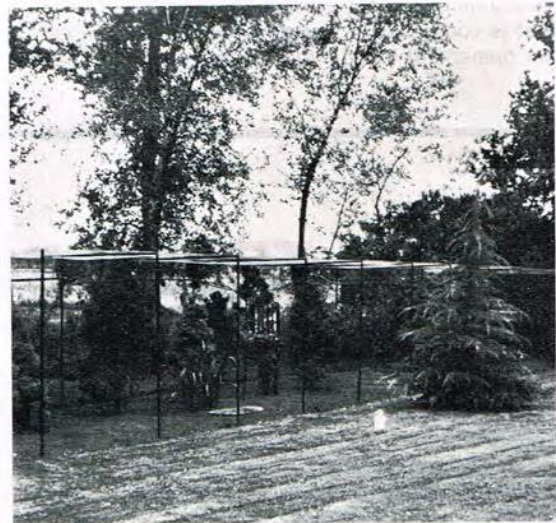
's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

DE VOLIERE VAN DE MAAND

Gaston van Herreweghe, Heirweg 69 in Laarne, is een van onze vele Belgische leden. Evenals de meesten van ons, is ook hij met een kleine volière begonnen. Nou ja, wat heet klein. Dat eerste bouw-
werk was toch altijd nog 5 m lang, 2 m breed en 2 m hoog. Er zullen ongetwijfeld lezers zijn die met zo'n volière al in de zevende hemel zouden zijn. Dat neemt overigens niet weg dat ook met kleinere volières, of zelfs zonder volières maar gewoon met kooien binnen in huis, met net zo veel plezier en voldoening de vogelliefhebberij is te beleven.

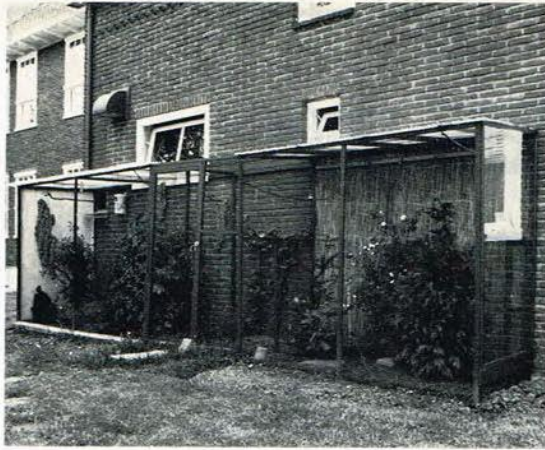
Maar goed, we waren bij onze Belgische vriend die al heel gauw tot de ontdekking kwam dat zijn eerste volière te klein was en zijn „arbeidsterrein” ging vergroten tot een volière van 20 m lang, 3,50 m breed en 2 m hoog. Deze volière is in een L vorm gebouwd waarvan het ene gedeelte is opgetrokken van hout en het andere van stalen buis. Het geheel is met tal van heesters en struiken, o.a. vlier, brem, zwarte bessen, dennen en coniferen beplant. Een extra decoratie wordt gevormd door enkele grillig gevormde boomstronken en een zo natuurlijk mogelijk aangelegd vijvertje.

De vogelbevolking bestaat uit een 70 tal vogels; exoten, wildzang, kanaries, een koppel turquoisine- en een koppel bourkesparkieten.

Van Herreweghe besluit zijn brief met de volgende zin: Uren kan ik er naar kijken, het geeft me volledig voldoening en ontspanning. Ja Gaston, bij ons is dat krek zo; we weten er van mee te praten.

Terug in eigen land, komen we terecht bij het gemeentehuis van Mantgum in Friesland. Tegen de achter dat gemeentehuis gebouwde ambtswoning staat de volière van ons lid J. Groenewoud. Lang 7 m, hoog 2 m en 1,20 m diep. Opgetrokken in betrekkelijk smalle houten stijlen en voor het grootste gedeelte afgedekt met p.v.c. golfplaatjes. Enkele

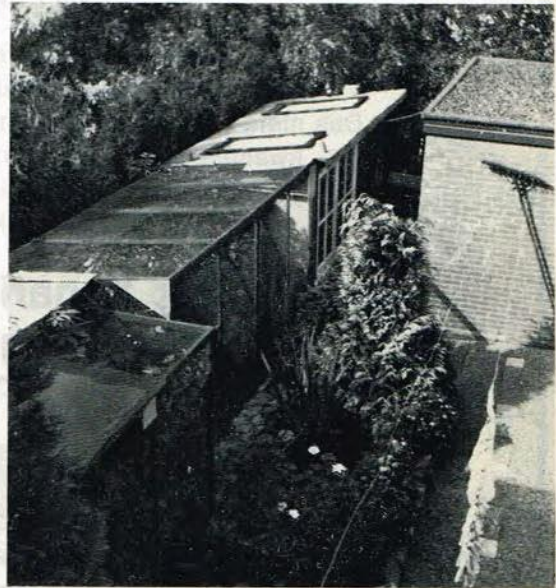
coniferen, 'n vlierstruik, braambessen en wilde aardbei vormen de beplanting waarin de vogels zich gaarne ophouden. Die vogels zijn dan Melba- en Granaatastrilden, diamantvinken, diverse soorten Afrikaantjes zoals blauwfazantjes, vuurvinkjes, goudbuikjes, napoleonnetjes etc. Vooral de laatste 4 soorten worden door hem met wisselend succes gekweekt. Als koning van de dieren in die volière treedt een man Regenboogvink op die er al meer dan 5 jaar in woont.

Tijdens de winters wordt de buitenvlucht gehalveerd en het linkergedeelte afgeschermd met ramen van broeikassen. Hierdoor kunnen de vogels praktisch de gehele winter ook van de buitenvlucht gebruik maken. Bovendien is er in de muur waartegen de volière is gebouwd een invlieggat gekapt waardoor de vogels dan in het nachtverblijf, dat in de schuur is geprojecteerd, kunnen komen. Daarin bevindt zich ook de kweekruimte voor de rood- en zwartkop gouldamadines en is centraal verwarmd. Ze hebben een goede baas daar in Mantgum.

De laatste 2 foto's zijn genomen in het bronsgroen eikehout. Uit voorzorg vermelden we geen naam en

adres. Uiteindelijk hoeft nou niet iederéén te weten dat het betreffende lid zijn keus heeft laten vallen op vogels die bepaalde lieden liever niet dan wel in een volière zien. Ieder z'n meug zegt de boer en waarom ook niet. Het eerste gedeelte van dit vogelverblijf bestaat uit 3 aparte rennen, aansluitend daarop een ren van 4 m lang, 2 m breed en 2 m hoog met daaraan grenzend een nachtverblijf van 2 m lang. Beide foto's laten duidelijk zien dat de buitenvluchten goed en rijkelijk zijn beplant. Het is een ideaal oord voor de vogels, zeker voor de wildzang. Het is dan ook niet te verwonderen dat hierin verschillende soorten al zijn gekweekt. Tevens heeft het lid, in de vijf jaar dat hij nu de hobby beoefent, al verschillende fraaie bastaarden gekweekt. Ook de beplanting OM de volière is niet vergeten. Al met al heeft de liefhebber hier een schitterend stukje

GOED BESCHERMDE natuur gecreëerd, waarvan hij zelf en vele anderen ontzettend veel plezier hebben, elke dag weer. En wat de vogels betreft, ze leven er lang en gelukkig tot er eventueel controle komt. Dan is het uit met hun goede, lieve leventje, maar dat schijnt van minder belang te zijn.

ssel

De /

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoeders

Cédé Vogelvoeders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

HET LIED VAN DE HARZERKANARIE

door: M. van Woezik

Holrollen.

Als wij de naam van deze toer eens goed bezien, dan blijkt, dat de holrol uit twee elementen bestaat, nl. hol en rol. Wat wij onder hol verstaan is ieder wel duidelijk. Een holle toon ontstaat bijv. als er geluid wordt geproduceerd uit een leeg vat, een holle buis of een ander hol voorwerp.

Wat rollen betekent weet ook iedereen.

Een rollende bal of een ander rollend voorwerp kan een rollend geluid veroorzaken. Bij de rollen horen wij een steeds min of meer geaccentueerde rrrr. Het samenbrengen van het holle geluid en de „r” van het rollen, geeft een beeld van de holrol.

De holrol wordt, wat betreft zijn muzikale effect, beschouwd als de schoonste van alle kanarietoeren. De holrol kan zo rijk zijn aan afwisseling in vorm en toon, dat hij recht heeft op de kwalificatie stamtoer of hoofdtoer.

De verschillende benamingen, die de keurmeesters aan de diverse vormen van holrol geven, bewijst al, dat de holrol een grote afwisselingsmogelijkheid heeft.

Zo spreken wij van: rechte holrol, gebogen holrol, koelerende holrol, vibrerende holrol, sproedelende holrol. Dit zijn alle benamingen van holrollen met goede eigenschappen. Daarbij komen dan nog benamingen van holrollen met minder goede eigenschappen, die ik hierna zal bespreken.

De holrol behoort tot de categorie **roltoeren**. Dat zijn alle toeren van het kanarielied waarvan de toongrepen zijn verbonden en derhalve een ononderbroken rollende vorm hebben.

Roltoeren zijn: holrol, knor, waterrol en klingelrol. **Onderbroken toeren zijn:** schokkels, kloeken, hol-klingels, fluiten en klingels.

Van de onderbroken toeren zijn de toongrepen niet met elkaar verbonden en hebben een zekere tussenruimte tussen elke toongreep. Voor het begrip: toongreep, klinkers en medeklinkers, zie blz. 30 bovenaan in het boekje voor waterslagers. De klinkers die in de tekst van de holrol voorkomen zijn: o, oe, u, a, eu en ee. De medeklinker is „r”.

De tekst van de toongrepen is derhalve: ro, roe, ru, ra, reu en ree. De klinkers (ook wel grondtonen genoemd) „o” en „oe” zijn het waardevolst en geven de holrol een echte holle klank. De klinker „u” kan nog goed zijn, maar is minder diep en hol. De klinkers „a”, „eu” en „ee” zijn in het algemeen slechte klinkers die de toer in waarde doen dalen. De klinker „a” heeft de neiging vlak te klinken. De „eu” maakt de toer meestal ruw en onwelluidend;

de „ee” geeft meestal een gevaarlijke neusklank, waardoor de toer strafpunten kan oplopen.

De medeklinker „r” is ook niet zonder invloed op de welluidendheid van de toer. Een te sterk op de voorgrond tredende „r” maakt de toer ruw en hard. Dit niet in de betekenis van luid, maar in de betekenis van niet soepel.

Is de „r” matig sterk en komt er iets van water in de toer, dan kan dat nog wel aardig en iets borrelend klinken. Wij spreken dan van sproedelend hol. Is de „r” echter zacht en nauwelijks hoorbaar, dan spreekt men van een weke holrol, die soepel kan klinken als de klinker op goede diepte ligt. Treedt de „r” helemaal terug en komt een diepe „o” of „oe” op de voorgrond, begeleid door een zachte „h”, „l” of „k” met soms iets waterachtigs op de klinker, dan spreekt de kenner van koelerend hol en dit is wel de mooiste vorm van holrol.

Een rechte holrol is een holrol die steeds op dezelfde toon en in hetzelfde ritme doorgaat.

Een gebogen holrol is een holrol, die in toonhoogte buigt van boven naar beneden of omgekeerd, in dezelfde toerbeurt.

Een koelerende holrol heb ik hiervoor reeds beschreven.

Een vibrerende holrol is een holrol, waarin enige trilling wordt gehoord tussen de toongrepen.

Een sproedelende holrol, waarin water op de klinker wordt gehoord, dat een sproedelend effect veroorzaakt.

Nooit mag men spreken van een vallende of stijgende holrol, aangezien deze uitdrukking alleen van toepassing is op onderbroken toeren.

De holrol kan de volgende gebreken hebben, waardoor de puntenwaarde sterk vermindert:

Te kort: Een holrol moet voldoende lengte hebben om een goede indruk op de toehoorder te kunnen maken, ook al is de kwaliteit van de toer overigens goed.

Belegen: Ook wel hees, niet helder van geluid, als de stembanden van de vogel iets zijn aangedaan.

Gedrukt: Als de „r” teveel op de voorgrond treedt, waardoor de klinker als het ware wordt weggedrukt, hetgeen de klank nadelig beïnvloedt.

Neuzig: Met een neusklank die wordt veroorzaakt door de klinker „ee”. Een gevaarlijke vorm van holrol, die gemakkelijk door andere vogels wordt overgenomen en derhalve streng moet worden geweerd.

Vlak: Met de grondtoon op „a”, die in het algemeen weinig klankgehalte bezit.

Als wij nu de holrol op punten gaan beoordelen, dan dienen wij het hierna volgende in acht te nemen:

Wanneer een holrol wordt gebracht in een hogere toonligging, bijv. met de klinker „uu”, overigens helder is van toon en van goede lengte.

Wanneer een holrol wel diep van toon, met de klinker „oe” of „o” wordt gezongen, maar als de grondtoon niet helder is (belegen), of als de grondtoon wordt „gedrukt” door harde medeklinkers. Ook als de toer door de klinker „a” weinig klank bezit.

Wanneer een holrol wel goed is, maar de toer veel te kort is.

soepel

De

In al deze gevallen kunnen wij slechts spreken van een **voldoende holrol** en geven hoogstens 3 punten. Wanneer een holrol gebracht wordt in de middelste of een diepere toonligging, goed is van structuur, een zachte „r” heeft en niet hees of belegen is, goed van lengte en een heldere klank heeft, dan hebben wij te doen met een **goede holrol**.

Voor deze holrol kunnen wij 4, 5 of 6 punten noteren, naar verhouding het zeer goede wordt benaderd.

Wanneer een holrol wordt gezongen met een diepe volle „o” of „oe” als klinker, helder van geluid is met een zachte medeklinker, een zeer goed klankgehalte en een goede lengte heeft, dan spreken wij van een **zeer goede holrol**.

Voor een dergelijke holrol hebben wij 7, 8 of 9 punten beschikbaar. Wij geven 7, 8 of 9 punten naar verhouding dat deze holrol recht (7), gebogen (8) en in meerdere variaties, (bijv. gebogen en koelerend), (9) wordt gebracht.

Het komt echter maar zelden voor, dat een holrol zulke goede eigenschappen bezit, dat daarvoor het maximum van 9 punten moet worden toegekend. Een holrol van 7 of 8 punten is al een grote prestatie.

Een prominente keurmeester heeft eens gezegd: „De holrol goed kennen is het harzerlied kennen”. In deze uitspraak zit veel waars, aangezien de vele elementen, die wij bij het beoordelen van de holrol moeten kennen, mede van toepassing zijn op het overige lied van de harzerkanarie.

ROODBORSTTAPUIT EN PAAPJE

door A. van Beek

Waarom deze twee zomervogels in één artikel? Wel, ze staan beide wetenschappelijk te boek als *Saxicola*. De roodborsttapuit als *s. torquata* en het paapje als *s. rebetra*. Die wetenschappelijke namen wisselen nogal eens bij verschillende vogels, en alleen door vruchtbare bastaardkweek zouden wij de verwantschap kunnen aantonen.

Hier ligt een mooi terrein braak voor de wildzangliefhebber c.q. bastaardkweker, ware het niet dat deze vogels door ons niet in de volières mogen worden gehouden. Maar laten we deze vogels eens wat nader gaan bekijken. Ze verblijven in ons land van maart tot ongeveer oktober. De roodborsttapuitman heeft een zwarte kop, kin en keel. Ook de bovenzijde is bijna geheel zwart, afgezet met bruine veerranden. Wit zijn de brede, halve halsband, een smalle vleugelstreep en de stuitvlek. De borst en flanken zijn warm roestkleurig en de buik is licht roomkleurig tot vuilwit. Het winterkleed is dof, maar dat zien we niet, ze zijn dan al in hun winterkwartieren in het Middellandse-Zeegebied en Zuid-Azië. Het popje is veel eenvoudiger gekleurd en met haar bruingestreepte bovenzijde geen opvallende verschijning. Haar halsbandje is veel smaller en geelachtiger en ze heeft bijna geen wit op de stuit.

Haar nest van grassen, mos, stengeltjes, halmpjes en sprietjes bouwt zij laag bij of op de grond in de dichte begroeiing van droge terreinen zoals duinen, heidevelden en spoordijken. In dat nest komen de zwakgroene met roestbruin bespikkelde eitjes en worden 14 dagen bebroed. Na een twaalfal dagen verlaten de jongen het nest, waarna de pop aan de volgende ronde begint, soms volgt nog een derde legsel. Aan de spitse snavelvorm is duidelijk hun voorkeur voor dierlijk voedsel te zien, hetgeen ze in de volière ook moeten hebben.

Het paapje, met zijn onopvallende verenpakje, wordt nogal eens over het hoofd gezien. De bovenzijde en wangen zijn bruin, met lichte en donkere strepen, de oogstrepen en de zijden aan de staartbasis zijn wit, evenals de vleugelvlek. Het popje is tamelijk gelijk gekleurd als het mannetje, maar dof. Ze bewonen bijna hetzelfde soort biotoop als de

roodborsttapuit en zijn ook even groot, ongeveer 12½ cm. Ook nestelt het paapje op de grond in ruigten onder hakhout of struikgewas. De 5 tot 6 blauwgroene eitjes met lichtroodbruine vlekjes worden door het popje in 13 dagen uitgebroed, en na 14 dagen verlaten de jongen het nest. Alvorens ze op eigen wieken gaan drijven, worden ze nog enige tijd door de ouders gevoerd. Soms volgt nog een tweede legsel.

Paapjes acclimatiseren het best in een goed beplante volière. Het is dan spoedig een tam en vertrouwelijk vogeltje, dat de gehele dag bezig is insecten te vangen. Door een goede beplanting en bijvoorbeeld een emmertje afval om vliegen te lokken, zullen we voor voldoende dierlijk voer moeten zorgen. Daarnaast verstrekke men ook universeelvoer en meelwormen, fruit en muur, en is het te proberen met zaden.

Op een paar eilandjes van de Canarische eilanden woont het Canarisch paapje, *s. dacotiae*, dat een tussenvorm is van de roodborsttapuit en ons paapje. Een vierde vertegenwoordiger is *s. caprata* ofwel de zwarte roodborsttapuit, die met zijn 16½ cm de grootste is. Het zwart wordt onderbroken door een witte vleugelvlek, stuit en onderbuik. De zang is luider dan van het paapje.

Voorwaar vogels voor de gevorderde wildzangliefhebbers.

Roodborsttapuit

IN DE PRAKTIJK

door Jos van Himbergen

Wie zijn ogen de kost geeft kan in de praktijk zondermeer vele dingen vaststellen. Bij het zien van vogels in een volière of kweekruimte zal meteen een beeld worden gevormd van de algemene conditie van de bewoners.

Een eerste indruk, die zonder woorden iets zal vertellen over de voedingsmethode die door de liefhebber wordt toegepast. Nemen we de vogels nadien ter beoordeling in de hand dan wordt de voorlopige conclusie meestal bevestigd. Om volledige zekerheid te krijgen kan men daarna de vogel-liefhebber zelf aan het woord laten en honderd tegen een komt dan de bevestiging van die eerste indruk.

Nooit komt men in de praktijk tegen, dat vogels onvoldoende voedsel (in kwantum gezien) krijgen aangeboden en toch kunnen ze vermageren.

Een grotere vliegkruimte, welke aan temperatuurwisselingen onderhevig is, zal bij te energie arme voeding dergelijke vogels te zien geven. Na langere tijd, tijdens zéér koude perioden, zullen er vogels gaan sterven terwijl er op de hoeveelheid voedsel niets valt aan te merken. Staan we er wel bij stil, dat aan het menu van vogels steeds moet worden gesleuteld?

Met één kant en klaar voedsel het gehele jaar rond zijn we er niet. Want het tegenovergestelde zien we in verwarmde kleinere ruimten met dezelfde vogelsoorten gebeuren: te vette en daardoor luie en niet actieve vogels op stok. De warmte en de te hoge energiewaarde van het voedsel in deze omgeving zijn hier de schuld van.

Als totaalbeeld ziet men heel vaak voorkomen, dat eigen gekweekte vogels een afwijkend beenderstelsel hebben. De wijd uit elkaar staande en te dunne loopbenen wijzen daarop. Van een goede kalk, fosfor en D3 stofwisseling is hier geen sprake geweest. Waarschijnlijk heeft het deze vogels aan deze elementaire voedingsstoffen in de juiste verhouding tijdens de groeiperiode ontbroken.

Interessant voor u kan misschien de volgende praktijkproef zijn, genomen met 91 kanaries verdeeld in vier groepen.

De algemene omstandigheden voor deze vogels waren: Huisvesting bij constante temperatuur van 14 - 18 graden C. tijdens de proefperiode.

Alle vogels opgefokt met dezelfde samenstelling zaadmengsel. Naargelang hun bestemming onder A, B, C of D ontvingen ze wel of geen eivoer.

Het eivoer bevatte wel of geen extra vitaminen (Vitafac Cage Birds *) en aan groep C werd kalkarm eivoer verstrekt.

Alle 91 vogels konden vrij naar behoefte over grit beschikken. Opgemerkt dient te worden, dat de meeste vogelzaden kalkarm zijn. De navolgende bevindingen spreken duidelijke taal:

Groep A. basisrantsoen: gemengde zaden
bijvoeding: eivoer + vitafac cage birds
vrij ter beschikking: grit.

Gemiddelde gritopname per vogel van groep A = 9,3 gram.

Gemiddeld lichaamsgewicht per vogel groep A = 23,33 gram.

Groep B. basisrantsoen: gemengde zaden.
bijvoeding: eivoer + vitafac cage birds +
extra toegevoegd 2 1/2 % kalk.
vrij ter beschikking: grit.

Gemiddelde gritopname per vogel groep B = 3,6 gram.

Gemiddeld lichaamsgewicht per vogel groep B = 23,43 gram.

Groep C. basisrantsoen: gemengde zaden.
bijvoeding: eivoer **zonder** vitafac cage
birds en kalkarm.
vrij ter beschikking: grit.

Gemiddelde gritopname per vogel groep C = 14 gram.

Gemiddeld lichaamsgewicht per vogel groep C = 20,3 gram.

Groep D. basisrantsoen: gemengde zaden.
bijvoeding: **geen** eivoer.
vrij ter beschikking: grit.

Gemiddelde gritopname per vogel groep D = 9,6 gram.

Gemiddeld lichaamsgewicht per vogel groep D = 19,83 gram.

Uit de bovenstaande gegevens kunnen we veel leren door de eindcijfers te vergelijken. Duidelijk is, dat de vogels de opname aan massa-elementen zelf regelen als daartoe de kans wordt geboden. Het extra toevoegen van kalk in poedervorm aan het eivoer, zal een vogel niet kunnen waarnemen door zien, ruiken of proeven. Wel laten ze in bovenstaand overzicht duidelijk uitkomen, dat het gemis aan kalk door de opname van meer grit wordt aangevuld. Een kalkarm eivoer schijnt de gritopname zelfs nog te verhogen t.o.v. vogels, die alleen zaden als voeding ontvingen.

Het eindgewicht van de proefvogels onder C en D geeft duidelijk aan dat er een minder goede skeletvorming heeft plaats gehad. Dit was ook zichtbaar het geval.

Verder geeft het te denken als vogels geen dierlijk eiwit in het rantsoen ontvangen door ze alleen zaden te verstrekken.

In de groeiperiode is hierdoor optimale spiervorming niet mogelijk geweest. Als een vogel eenmaal volgroeid is dan kan er nadien geen verbetering in spier- of skeletvorming meer plaats vinden.

Aangekochte overjarige vogels, die hadden meegedaan in deze proef onder A en B, bereikten een gemiddeld lichaamsgewicht van resp. 20 en 19,2 gram. Als eigenaardigheid kan worden opgemerkt, dat deze vogels wel een verhoogd gritgebruik te zien gaven, ook de onder voeding B gerangschikte. Het lichaamsgewicht bleef ± 3,5 gram beneden dat van de jonge vogels en behielden hierdoor ongeveer het oorspronkelijke gewicht.

Vogelvrienden, de praktijk vraagt om een doelgerichte vogelvoeding. Op dit gebied zomaar wat ondernemen geeft veel teleurstellingen.

*) Vitafac Cage Birds = een premix van sporenelementen en vitaminen afgestemd op de behoefte van vogels.

ysel

De

INHEEMSE VOGELSOORTEN

door R. Kromhout van der Meer

Rietgors

Korte inleiding

In de serie „Inheemse vogelsoorten” worden vooral diè vogels behandeld, welke slechts weinig bekend zijn bij te veel vogelliefhebbers. Met deze serie hoop ik velen een duidelijker beeld te geven van onze Avifauna, dan zij tot nog toe hadden. Deze maand het eerste deel:

GORZEN (EMBERIZIDAE)

Algemeen

In Nederland zijn tot heden ruim twintig soorten Gorzen aangetroffen. Het zijn voornamelijk vogels die hier bij toeval verzeild zijn geraakt. Deze zijn tijdens de trek door de wind uit de koers gedreven. (Dwaalgasten.)

Slechts 4 soorten broeden ook in ons land: de Ortolaan, de Rietgors, de Geelgors en de Grauwe Gors. Gorzen komen overigens op een zeer groot deel van moeder Aarde voor. Zij mijden alleen Zuid-Amerika en de Noord- en Zuidpool.

De meest schuwe soort is de Ortolaan, terwijl de Sneeuwgorz maar al te vaak bij de huizen van mensen aangetroffen wordt.

Het voedsel bestaat grotendeels uit insecten, zaden van planten (vooral graszaden), spinnen, vinders, slakjes en pissebedden.

Wanneer welk voedsel genuttigd wordt, is afhankelijk van het jaargetijde en de soort Gors. Gorzen vormen op hun beurt weer een prooi voor diverse Roofvogelsoorten.

Buiten het broedseizoen leven Gorzen in grote groepen samen met andere zaadetende vogels. Als in

het voorjaar het seizoen aanbreekt waarin de soort in stand gehouden dient te worden, ook wel broedseizoen genaamd, arriveren het eerst de mannetjes. Deze bakenen ieder een territorium af, waar al te opdringerige soortgenoten uit gemeden worden. Later komen de wijfjes en dan begint de balts.

Zijn de huwelijken goed en wel gesloten, dan bouwt het wijfje een komvormig nest in gras, riet of struiken. Het nest wordt ruim een halve meter boven de grond gebouwd en het materiaal bestaat uit gras, wortels en mossen.

Als de 3 tot 6 eieren bijna twee weken door beide oudervogels bebroed zijn, schouwen de kleine gorsjes het levenslicht aan. De daarop volgende 12 tot 16 dagen zijn pa en ma druk in de weer om hun kroost van de nodige mondvoorraad te voorzien. Wanneer de jongen uitgevlogen zijn, volgt een nieuw legsel.

Twee, hooguit drie broedsels en dan is het weer zover. Tijd voor de grote najaarstrek en voor de overige soorten is de daling der temperatuur het teken dat ze zich bij andere dienen te voegen om gezamenlijk de winter te doorstaan.

De soorten

De bekendste der Gorzen is de **Geelgors**. Deze soort is 17 centimeter van kop tot staart gemeten. Het is een talrijke broedvogel. De uiterlijke kenmerken zijn: de gele buik, de geelbruine rug en de bruine stuit. Een ander kenmerk is de hoge zang. Tijdens de zang is de snavel schuin omhoog gericht.

Geelgors

De Geelgors komt voor langs bosranden, in hagen en struiken en op bouwlanden. Drie maal per jaar worden er meestal 4 eieren gelegd welke de bijnaam „schrijvereitjes” hebben. Dit vanwege de streepjes erop die veel op letters lijken. De kleur is wit-rose. Wat minder talrijk broedt de **Ortolaan** hier. Dit vogeltje is eveneens 17 cm groot, maar veel minder helder gekleurd. De keel is geel, de borst grijs, de buik roodbruin, de staart tenslotte is gestreept. Tijdens de trek naar het zuiden eten

Ortolaan

zij veel sprinkhanen. Terreinen met hier en daar een struik of boom vormen het biotoop van deze vogel. Ook geen onbekende soort is de **Rietgors**. Deze komt voor in bijna geheel Europa. De borst is wit, de rug bruin gestreept en de kop is zwart met een witte baardstreep. De Rietgors nestelt vooral in rietkragen en bij vennen. De eieren zijn rose-bruin met donkere vlekken. De jongen verlaten reeds na elf dagen het nest.

De **Grauwe Gors** sluit de rij van inheems broedende Gorzen. Dit is tevens de grootste Gors n.l. 19 cm lang. Hoewel ze hier het gehele jaar voorkomen zijn Grauwe Gorzen toch vrij schaarse broedvogels. Deze bruine, onopvallende vogel laat tijdens de vlucht de poten hangen.

Het meest opvallende kenmerk is de hoge zang. De sterk op de Rietgors gelijkende **IJsgors** overwintert in Nederland in een klein aantal. Evenals de **Sneeuwgorz** broedt deze op toendra's.

Tot slot enkele dwaalgasten en Gorzen die niet in ons land voorkomen. Hierbij volsta ik met het vermelden van de soort. Het gaat tenslotte om de **INHEEMSE** soorten.

Dwaalgasten zijn: **Bruinkeelortolaan**, **Dwerggorz**, **Bosgorz**, **Rosse Gors**, **Grijze Gors**, **Witkopgorz**, **Cirlgorz**, **Wilgengors**, **Bruinkopgorz** en de **Zwartkopgorz**. Uitheemse soorten: **Gestreepte Gors**, **Steenortolaan**, **Smyrnagors**, **Witkeelgorz**, **Roodstaartgorz** en **Grijskappors**.

Tot zover dan de Gorzen. Een volgende keer behandel ik graag de Leeuweriken. Tot dan!

R. Kromhout van der Meer

*Een tropenkweker uit Bergen aan Zee
was niet over zijn vogels tevree
Hij gaf z'n Kaatje een zoen
en zei laten we het maar vóórdoen
misschien doen de vogels wel mee.*

P.D., Bergen op Zoom

*Jan-Pieter de wreker,
Was nog een aspirant-vogelkweker,
Maar op een dag,
Toog ie aan de slag,
En kruiste een dolksteekduif met een
„pace-maker”*

J.v.V., 1770 Liedekerke Blg.

BOEKENNIEUWS

PRISMA VOGELBOEK van J. E. Sluifers. Dit is reeds de zevende druk van dit populaire boek. Alle in Nederland en België waargenomen vogels worden besproken, waarbij een volledig beeld van iedere vogel wordt gegeven. Jammer is het dat van de vogels geen afbeeldingen zijn opgenomen, maar daar staat tegenover dat de prijs laag is, nl. f 7,50

Een bijzonder goede gids voor eenieder die de afbeeldingen van de vogels kan missen. Een uitgave van **Het Spectrum** in Utrecht.

VOGELS VAN BOS, PARK EN TUIN door Henning Anthon, Nederlandse bewerking A. P. C. den Hoed.

Het eerste deel over de Europese vogels in de serie Natuurgidsen van Moussault's Uitgeverij N.V. in Baarn. De titel geeft reeds aan wat voor vogels besproken worden in dit boek. Van iedere soort wordt het biotoop, het uiterlijk, de voortbeweging, het geluid, de voeding, de balts, het broeden, het verblijf en het broedgebied besproken. Van alle vogels is een kleurenafbeelding opgenomen. Prijs f 23,50

ROND HET JAAR IN BOS, VELD EN BEEK door Richard Adams en Max Hooper.

Op indringende wijze wordt de natuur en de veranderingen die deze in de verschillende seizoenen ondergaat beschreven. Een en ander wordt verduidelijkt met kleurenillustraties en tekeningen. Vele lezers zal het een verrassend nieuwe kijk op onze landschappen, alsmede op het leven van plant en dier geven. Uitgave: **Het Spectrum** in Utrecht. Prijs tot 1 november '75 f 17,50, daarna f 19,50

Grzimek over Zeevogels, waarin o.m. keizerspinguin, koningspinguin, langstaartpinguin, Adélie-pinguin, dwergpinguin, albatros, prion, pijlstormvogel, keerringvogel, pelikaan, aalscholver, jan-van-gent, fregatvogel, jager, meeuw, stern en schaarbek worden behandeld.

Grzimek over dolfijnen, walvissen en robben handelt o.a. over de walvis, grijze walvis, vinvis, potvis, spitsneusdolfijn, rivierdolfijn, Indiadolfijn, narwal, bruinvis, zeebeer, zeeleeuw, zeenond, zee-koe, zee-olifant, beloega, pelsrob, monniksrob, zadelrob, griend, kegelrob, zwaardwalvis en tuimelaar.

Grzimek over marters en beren behandelt o.a. wezel, nerts, buning, tret, marter, tayra, grison, veelvraat, noningdas, zilverdas, otter, panda, katvret, wasbeer, neusbeer, rolstaartbeer, bruinebeer, kodiakbeer, grizzlybeer, zwarte beer, kraaggoeder, ijsbeer.

THIEME'S HANDBOEK VOOR ALLE EUROPESE VOGELS door Dr. Wolfgang Makarsch, Nederlandse bewerking J. E. Sluifers.

Naast de reeds vele bestaande gidsen van de Nederlandse en Europese vogels zijn er de laatste tijd weer een aantal bijgekomen. Voor de natuur- en vogelliefhebber wordt de keuze wel moeilijk en zeker nu dit handboek er weer bij gekomen is, want ook dit is een uitstekend werk, waarvoor trouwens de namen van de auteur en de bewerker wel borg staan. Alle vogelsoorten — totaal 611 — die ooit in Europa zijn waargenomen, worden behandeld, vele zijn in kleur afgebeeld. Nogmaals: een uitstekend boek, dat goed als veldgids is te gebruiken. Uitgave: **Thieme, Zutphen**. Prijs f 32,50

ELSEVIERS GIDS VAN DE ZANGVOGELS door Oliver L. Austin en Arthus Singer, vertaling Drs. A. v.d. Stelt en Drs. H. M. v.d. Stelt-Strijbos.

Een wel bijzonder fraaie gids van de zangvogels van de wereld. De auteur geeft een verklaring over de herkomst, evolutie, verspreiding en het gedrag van de vogels. De tekeningen van Arthus Singer zijn bijzonder fraai. Reeds eerder verscheen dit in „De Vogels van de Wereld”, nu is het te koop voor een aanmerkelijk lagere prijs, nl. f 17,90. Uitgave: **Elsevier, Amsterdam**

De
sel

RODE KARDINAAL

Cardinalis cardinalis

tekst: Cees van Berkel
foto: Harry Lacey

De rode kardinaal behoort tot de familie Emberizidae, de Gorzen. Het „hoofd” van het geslacht *Cardinalis*, de nominaatvorm, is 22 cm groot en komt voor in de Verenigde Staten, van Zuid Dakota tot Zuid Ontario en Pennsylvania.

Er zijn nogal wat ondersoorten welke, hetzij in kleur, hetzij in grootte, afwijken van de nominaatvorm en ook andere gebieden bewonen.

Voor degene die daarin geïnteresseerd zijn, laat ik ze hier volgen:

C.c. floridanus, Florida; *C.c. magnirostris*, Oost Texas en Zuid Louisiana; *C.c. canicaudus*, West Texas, Mexico tot oostelijk Puebla; *C.c. coccineus*, Zuidoost Mexico; *C.c. littoralis*, Mexico met name Veracruz en Tabasco; *C.c. yucatanicus*, Yucatán; *C.c. flammigerus*, Quintana Roo en Honduras; *C.c. saturatus*, eiland Cozumel; *C.c. su perbus*, Zuid Arizona, Nieuw Mexico en Sonora; *C.c. igneus*, Californië; *C.c. townsendi*, eiland Tiburón; *C.c. affinus*, Sonora en Chihuahua; *C.c. sinaloensis*, Sinaloa en Mexico; *C.c. mariae*, Tres Mariaseilanden; *C.c. carneus*, Zuidwest Mexico; *C.c. seftoni*, kuststreek noordelijk rond de golf van California; *C.c. clintoni*, eiland Cerralvo.

Ze houden zich voornamelijk op in de lage begroeiing van bossen, tuinen, parken etc. Hun voedsel bestaat uit gras- en onkruidzaden, granen, vruchten en insecten, welke ze vaak scharrelend op de grond

vergaren. Tijdens de broedtijd leven ze paarsgewijs. Het verschil tussen man en pop is goed te zien. De kleur van haar bevedering is meer bruinachtig met een rode waas. In de over het algemeen zeer mooie dieprode kleur van de mannelijke exemplaren zit overigens nogal eens verschil, hetgeen vooral tot uitdrukking komt wanneer men vogels uit verschillende importzendingen kunt vergelijken. Dat is dan o.a. de oorzaak van de vele ondersoorten.

Van grasstengels en takjes bouwt in hoofdzaak alleen de pop een komvormig nest, waarin zij gemiddeld 3-4 blauwgroene, bruingespikkelde eitjes legt. Zij alleen broedt ze ook uit en dat duurt ongeveer 12-14 dagen. De pas geboren jongen zijn met een blauwzwarte dons bedekt. Met voornamelijk LEVEND VOER worden ze, zowel door de man als door de pop, gevoed. Na goed 2 weken vliegen ze uit. Ze laten dan in hun gevederte nog geen zwarte tekening zien, maar die komt vrij snel. Zo zijn ook al heel gauw de jonge mannen te herkennen doordat ze mat rode kuifveren krijgen. Na het uitvliegen worden ze nog gedurende ongeveer 3 weken, in afnemende mate, door hun ouders gevoerd.

Na de broedtijd leven ze groepsgewijs. Bij aanvang van en tijdens de broedtijd, kan men vaak de balts van de man waarnemen. Luid zingend en met hangende vleugels springt hij dan rond het

popje. Die zang is, ook buiten die periode, een genot om te horen, vooral bij heldere nachten. Niet voor niets is aan deze vogel de naam VIRGINISCHE NACHTEGAAL gegeven.

De kleur, de zang en ook wel zijn redelijke verdraagzaamheid, bestempelen hem tot een uitstekende volièrevogel waarvan men jarenlang — 10 tot 12 jaar is geen uitzondering — plezier kan hebben. Alleen tijdens de broedtijd kan de man wel eens enige agressie vertonen. In het algemeen valt dit echter best mee. Het is vaak maar net wat voor karakter de vogel heeft. Wat de kleur betreft zij nog opgemerkt dat deze in de volière iets terug kan lopen. Het zo fraaie dieprode loopt dan terug tot licht, wat valig, rood. Met een roodstimulant, bijvoorbeeld canthaxantine, is de oorspronkelijke kleur wel vast te houden.

Na een goede acclimatisatie, een met wat extra zorg gepaard gaande gewenningsperiode, kunnen ze onze winters heel goed doorstaan, mits de buitenvolière maar voorzien is van een goed nachtverblijf.

Ook zijn er echt wel kweekresultaten met de rode kardinaal te behalen, getuige o.a. de gegevens die de heer J. Overbeeke, Rademacherstraat 24 te Arnhemuiden ons verstrekte.

Samen met geelstuitedelzangers, putters, Japanse nachtegale, brilvogels, elegant- en splendidparkieten, bewoonden de rode kardinalen een beplante gezelschapsvolière van 4 m lang, 2 m breed en 2,10 m hoog.

Zowel in een kanariënestkastje, een halfopen nestkastje van 13 x 13 x 13 cm, als vrij in een struik, hebben de kardinalen gebroed. Als nestmateriaal gebruikten ze grove grasstengels en mos. Later werden die nesten meestal door Overbeeke, met dezelfde materialen, wat versterkt. Hun eigen bouw was wat aan de losse, zwakke kant. De pop legde 4 eitjes, broedde ze uit en de 4 jongen werden voortreffelijk grootgebracht. De eerste ronde is door meerdere gevolgd, en met evengroot succes. Dit koppel doet het in één woord geweldig en is ook qua karakter ontzettend plezierig. Ze lieten de brilvogeltjes en de edelzangers heel kort in de nabijheid, ja zelfs op de rand van het nest toe. Toen de jonge kardinalen 6 dagen oud waren, heeft Overbeeke ze geringd. Tien dagen oud zijnde vlogen ze uit.

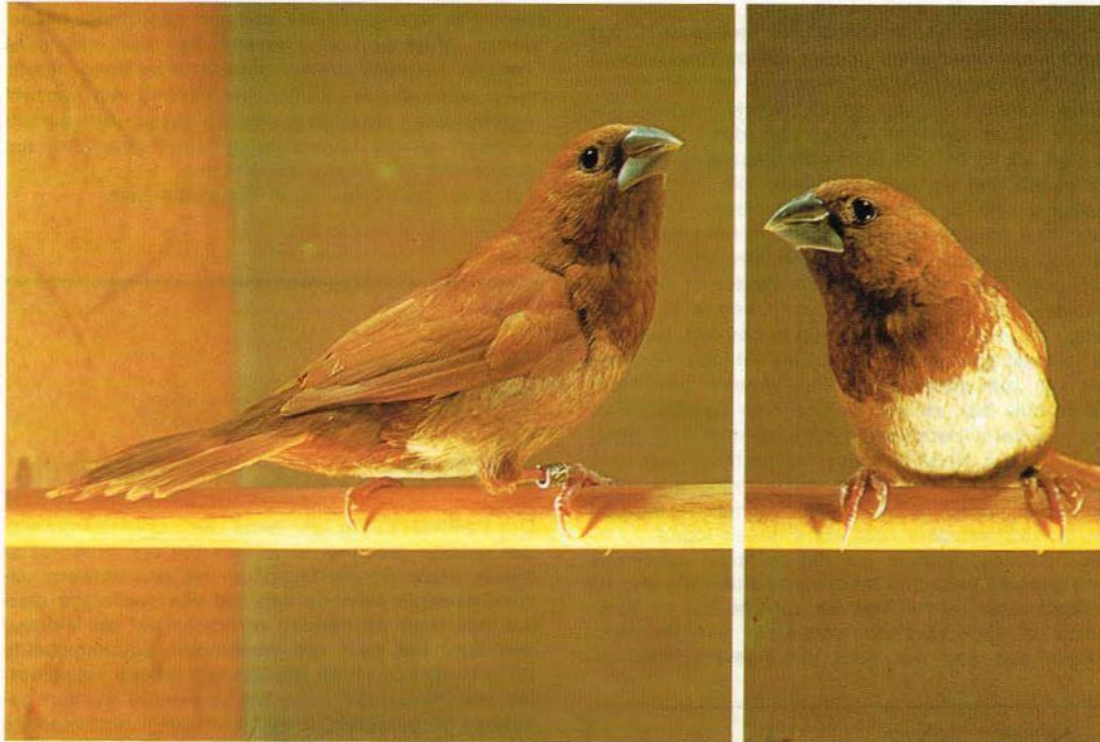
Het voedsel bestond uit universeelvoer met veel rozijnen, Claus insectenvoer, eivoer met intensief, veel fruit, geweekt brood, gemengd parkietenzaad en om de 2 uur plm. 15 meelwormen.

Op een leeftijd van ongeveer 1 jaar, zijn ze op volle kleur en broedrijp.

Tenslotte merkte de heer Overbeeke nog op, dat indien men nog méér aandacht aan de verstrekking van levend voer kan schenken, men gemakkelijk uit een dergelijk paar 15 jongen per jaar kan kweken.

Levend voer, nogmaals, is een eerste vereiste en wanneer men met de samenstelling van een paar bovendien ook nog een beetje geluk heeft, met andere woorden wanneer man en pop al direct iets voor elkaar voelen, zullen goede kweekresultaten niet uitblijven.

JAPANSE MEEUWEN

tekst: Joh. van Dijk

foto: Horst Müller

Veel minder voorkomend dan de donkerbruin éénkleurige japanse meeuw uit het vorige artikel, ziet u de op bijgaand afgebeelde foto, de **Roodbruin éénkleurige**: Ik meen te mogen aannemen, dat dit twee foto's zijn van twee vogels.

Bovendien lijkt mij het nonnenbloed aan deze vogels niet vreemd, getuige de vrij donkere partij in de borst en de donkere snavelkleur.

Uit mijn vorige artikel weet u hoe ik denk over het inkweken van bijv. de witkopnon om het formaat te verbeteren en gelukkig denken vele kwekers er net zo over.

Maar laten we eerst weer eens gaan keuren en daarvoor nemen we het links afgebeelde vogeltje, dat weer gekeurd wordt in schaal 1.

Formaat, model, houding en conditie:

We zien hier dacht ik een vogeltje dat wat formaat en model echt wel een goede indruk op ons maakt en daar we ook geen conditiefoutjes zien durven we hier eens 28 punten te geven.

Kop en snavel:

Kop goed en snavel glad, een 9.

Poten: We nemen aan dat alle nagels eraan zitten en de teentjes en ook de pootjes zien er schoon en verzorgd uit. Daarom ook hier het maximum te geven punten en dus een 4.

Kleur- en kleurregulariteit:

Kleur aardig goed, maar de kleurregulariteit

moeten we toch even over praten, want duidelijk zien we dat wit tussen de poten.

Maximaal staan ons hier 33 punten ter beschikking, maar gezien die iets te witte buik en ook mede gelet op de ietwat te donkere snavel geven we voor deze rubriek toch 31 punten.

Kop, vleugel, staart en lichaamstekening:

Bij goede waarneming zien we op de vleugels een fijne streepjesteekening. In de praktijk wordt hier niet erg opgelet, het mag wel eens gezegd worden.

Maar lijnrecht hier tegenover staat toch wel een te geringe en ietwat troebele tekening in buik en flanken. Deze tekening kan echt wel scherper. Voor een perfecte tekening kunnen we gaan in deze rubriek tot 18 punten, voor redelijk goed tot 17 en in dit geval trekken we 1 punt af en geven daarom 16 punten.

Opgeteld komen we op een totaal van 28-9-4-31-16 = 88 punten. We zijn echter nog niet klaar, want onderaan het keurbriefje staat nog een belangrijk punt, nl.: Opmerkingen.

De vogel heeft niet 92 punten gekregen en dus mankeerde er wat aan. We beginnen van bovenaf en schrijven kort en volledig.

Goed formaat. Nog te licht tussen de poten, snavel mag niet donkerder. Tekening in buik en flanken moet sprekender.

Nu weet de inzender waar hij aan toe is, ook met de

verdere bruikbaarheid van de vogel voor de kweek. En als hij nou in de prijzen valt of niet, hij heeft nu toch de voldoening dat hij zijn inschrijfgeld niet voor niks heeft betaald, maar een beoordeling van zijn vogel heeft gekregen!

De kweek van de roodbruinen

Het kweken van goede roodbruine meeuwen is nog steeds geen eenvoudige opgave. De oorzaak hiervan is dacht ik voornamelijk gelegen in het feit dat er weinig aanbod is van goed kweekmateriaal. De kweker moet als het ware zelf deze kleurslag creëren. Zo is het mij tenminste gegaan.

Het begon met bonte roodbruinen, die je dan ging selekteren op zo weinig mogelijk bont. Door het paren aan donkerbruinen wilde er in het nageslacht dan nog wel eens een roodbruine uitrollen die praktisch geen bont meer vertoonde. Wederom door het inkruisen van wit- en zwartkopnon ben ik er in geslaagd een stam roodbruinen op te bouwen, waarvan het formaat goed tot prima is. Ook de kleur en tekening kan zeer uiteen lopen. Een lichtere grondkleur van de buik bijv. zal ook de kleur van de schubtekening hier beïnvloeden en in het algemeen ook lichter van kleur zijn. Neigt de kleur van de buik meer naar het donkercrème dan wordt de tekening ook meer roodbruin. Vooral in het laatste kunnen de smaken van de keurmeesters zelfs sterk uiteen lopen.

Maar in wezen hebben we met de laatst genoemde kleur precies hetzelfde tekeningspatroon als met de donkerbruinen, alleen met dit verschil dat de kleur anders is. Ook over de totaalkleur van de roodbruinen zijn nog wel eens meningsverschillen en

geen wonder, we keuren niet met een staakaart erbij, zoals we dat doen bij het uitzoeken van een behangetje.

Daarom zal de keurmeester die zelf een bepaalde vogel of kleurslag kweekt bij de beoordeling rekening houden met een bepaalde moeilijkheidsfactor. Hij zal in zo'n geval iets soepeler zijn in zijn beoordeling. Maar een keurmeester kan ook niet alles kweken, vandaar dat we binnen onze Bond steeds meer keurmeesters krijgen die zich op een bepaald terrein gaan specialiseren via cursussen die worden gegeven en die tevens gelegenheid geven tot het uitwisselen van kennis en ervaring.

Tot zover dit artikel, tot de volgende keer.

Wet bedreigde uitheemse soorten

Ongetwijfeld zult u wel eens over bovengenoemde wet hebben gehoord. Er is indertijd een adviescommissie ingesteld om te komen tot een ontwerp uitvoerigsbesluit alsmede een lijst van bedreigde diersoorten. Daar wij hadden vernomen dat als leidraad een door het pact van Washington samengestelde lijst zou dienen en op die lijst ook enkele vogelsoorten voorkomen die door ons veelvuldig worden gehouden en gekweekt, is op 14 januari jl. het volgende telegram verzonden aan de heer Vonhoff, burgemeester van Utrecht tevens voorzitter van bedoelde commissie, de heer Ruiters, secretaris van die commissie en aan de Minister en Staatssecretaris van CRM.

HET BESTUUR VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, VERTEGENWOORDIGEND ONGEVEER 45.000 LEDEN, IS ERNSTIG VERONTRUST OVER DE GEVOLGEN VAN DE DOOR U OP TE STELLEN MAATREGELEN INZAKE DE WET BEDREIGDE UITHEEMSE DIERSOORTEN. OP DE IN ONS BEZIT ZIJNDE LIJST VAN BEDREIGDE DIER-(VOGEL)SOORTEN KOMEN NAMELIJK VERSCHIEDENE SOORTEN VOOR WELKE BIJ HONDERDEN ZONJET DUIZENDEN IN DE VOLIERES VAN ONZE LEDEN WORDEN GEHOUDEN EN GEKWEKT. GEZIE DE IMPORTANTIE VAN DEZE KWESTIE VERZOEKEN WIJ U ONS IN DE GELEGENHEID TE STELLEN ONZE BELANGEN NADER NAAR VOREN TE BRENGEN.

Als reactie op dit telegram is ons door de heer Ruiters medegedeeld dat wij zeer zeker de gelegenheid zullen krijgen ons standpunt in deze nader kenbaar te maken.

Kent U ons
LUISVRIJ
nestmateriaal al?

VISKO

Geschikt voor alle soorten
tropische vogels.

Verkrijgbaar bij Uw handelaar

VISSCHER KOKOSFABRIEK

POSTBUS 20 - GENEMUIDEN
TELEFOON 05208-21 22

EDWARD- EN KEIZERFAZANTEN

door: R. R. P. van der Mark

Op een héél klein stukje grond van nog geen 200 kilometer lang en ten hoogste 50 kilometer breed, van Quang Tri tot Hoi An in Vietnam schijnt de Edward fazant (*Lophura edwardsi*, Oustalet) zich alleen maar thuis te voelen, want nadere gegevens omtrent het verspreidingsgebied van deze interessante en mooi diepblauw gekleurde fazant ontbreken nog steeds, zeker, nu het oorlogsgeweld weliswaar is verstomd, maar de biologen nog geen tijd hebben, om dieper op deze zaak in te gaan.

Grote aantallen Edward fazanten zijn nooit gesignaaleerd, ook vroeger niet en omtrent de levenswijze in de natuur is maar bitter weinig bekend; alles, wat we weten is eigenlijk afkomstig van de fokkers van weleer en nu. Dr. Jean Delacour, de fameuze vogelaar uit Clères bracht in 1924 deze fazantesoort voor het eerst naar Europa; ze bleken al gauw het vrij milde klimaat van Normandië goed te kunnen doorstaan zonder kunstmatige verwarming en een jaar later had Delacour al nafok, zodat de basis was gelegd voor een snelle popularisering van deze kleine, rappe siervogelsoort.

Edward fazanten leven altijd paarsgewijs, derhalve geen twee hennen bij één haan, want dat geeft grote moeilijkheden; teneinde de hen tijdens de vroege baltsperiode van de haan goed te beschermen, raad ik u dringend aan de buitenvolière goed te beplanten, want de vogels leven in de natuur ook niet op een open dorre steppe, maar in dicht struikgewas, gras, planten, struiken, heesters, waar soms geen doorkomen aan is!

Het zijn vaak zeer goede broedsters die bruingrijze hennetjes, maar de fokker neemt vaak het eerste legsel weg, opdat hij dan meer kuikens heeft. De zeer kleine kuikens zijn levendig kastanjebruin met een zwart schedelstreepje op kop en nek en hebben een geelbruin gezicht met een zwarte streep vanaf het pientere oog tot in de nek. De rug is donkerbruin met licht geelachtige zijdestreepjes, die tot aan de stuit breder doorlopen. De vleugeltjes zijn donkerbruin, borst en lichaamszijden helder kastanje-roodbruin, terwijl het onderlichaam geelachtig is.

Het legsel van de éénjarige hen, want dan zijn Edward fazanten al geslachtsrijp, bestaat uit 4-7 rozeachtige tot crèmekleurige eitjes, die een witte poriëntekening vertonen; de broedduur is 22 dagen, de kortste tijd van alle fazantachtigen!

Zodra de blauwzwarte veertjes op de rug tevoorschijn komen is het geslacht van jonge Edward fazanten te zien, want dat worden natuurlijk hanen, waarbij de prachtige witte veertoeft op de kop afsteekt tegen het glanzend staalblauw verenpakje, dat de haan langzamerhand zal gaan tonen.

Genoegen nemend met weinig ruimte, zich goed verdragend met kwartelachtigen, omdat ze niet strijdlustig zijn, zijn Edward fazanten prima aan te bevelen sierfazanten voor de kleinbehuise liefhebber en fokker; de populariteit stijgt dan ook jaarlijks en de fokresultaten zijn zeer goed te noemen, terwijl de aanschafprijs van circa f 250,— redelijk is en zeker interessant voor de fokker, die met zijn nafok

de voerrekening kan betalen en naar andere soorten kan omzien.

Waarom er nog steeds aspirant kopers zijn van weliswaar prachtig uitzierende overjarige, maar wellicht ook stokoude en uitgelegde exemplaren is mij een raadsel, want eenmaal op volle kleur is de leeftijd van Edward fazanten echt niet meer te bepalen; **koopt u toch jong, fris eerste klas materiaal**, dat in voldoende mate aanwezig is iedere herfst en dat u met behulp van goed voedsel, wat Tortelduivengraan, wat groenvoer en fruit in optimale conditie houdt, zeker wanneer de vogels over hun fruitsla nog wat Rui-Hulp krijgen, want vooral vitamine B complex heeft iedere fazant in volièremilieu dringend nodig!

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst is een oud gezegde en dat geldt zeker vooral op éénjarige leeftijd geslachtsrijpe vogelsoorten, waartoe o.a. onze Edward fazant behoort. Jonge vogels aanschaffen dus, afgesproken!

KEIZERFAZANTEN (*Lophura imperialis*, Delacour/Jabouille) lijken bijzonder veel op Edward fazanten; de haan bezit hier echter een **zwarte veertoeft** op de **kop**, die een circa één centimeter brede lichtend blauwe zoming toont, waardoor de veertoeft blauw lijkt, maar het niet is.

Toen Dr. Jean Delacour in 1923 voor de eerste keer in Indo China kwam, gold de Edward fazant als de zeldzaamste van de familie blauwfazanten, maar dat ging niet meer op, toen Delacour op de grens van Laos op een bergkam van 1700 meter hoogte de Keizerfazant ontdekte! Delacour nam één paar mee in 1924, waar al spoedig nafok werd bereikt, terwijl in 1926 nog één haan en twee hennen weer naar Clères kwamen voor de broodnodige „bloedverversing”, maar dat was ook alles, want later schijnen er nooit of te nimmer meer Keizerfazanten te zijn ingevoerd uit hun bijzonder kleine oorsprongsgebied in Vietnam en Laos. Waarschijnlijk is de soort door de hevige gevechten aldaar gedurende de laatste jaren volledig uitgemoord, maar wie weet, zijn er dan toch nog vogels ontkomen, niemand weet het tot dusver.

Door de te strenge gedwongen inteelt werden de volière-Keizerfazanten steeds meer onvruchtbaar en was het einde al spoedig in zicht, zodat na 1945 de Keizerfazant als volièrevogel praktisch uitstierf. In de jaren '60 waren er nog enkele aftandse stammen in België bij wijlen de heer Van de Wijer, Antwerpse Dierentuin en in de U.S.A. Vlak vòòr zijn dood wist de heer Van de Wijer door inkruising van Zilverfazanten, die nauw verwant zijn aan de Keizerfazant, meer levenskracht in de nafok te brengen en gelukte het hem werkelijk 90% of meer Keizerfazanten te fokken, getuige de foto van één prachtige haan, die ik ook zelf heb gezien en waarvan Delacour uitriep: *Voilà mon vrai Impérial!* (Ziedaar, mijn echte Keizerfazant). De Dierentuin van Antwerpen heeft het experiment voortgezet, maar het blijkt toch een lange weg te zijn, zodat deze fazant voorlopig nog niet als sierfazant voor de liefhebber-fokker schijnt te zijn weggelegd.

De
sel

Edwardfazant 1-1

De /

se /

Keizerfazant 1-1

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale producten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditieverlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

ssel

De /

KLEURMUTATIES BIJ DE AGAPORNIS ROSEICOLLIS

door B. v.d. Kamer

Het kweken met de Roseicollis, staat momenteel bij de vogelliefhebbers op een grote plaats. Door het ontstaan van de verschillende mutaties en de mogelijkheden tot het kweken van nieuwe kleuren, neemt de belangstelling voor de Roseicollis, de laatste jaren enorm toe. Daarom willen wij in dit stukje wat eenvoudige informatie en een globale kleur beschrijving van de verschillende kleuren geven, schrijven over onze kweekervaringen en enkele vermoedens van ons kenbaar maken. We zullen beginnen met het opsommen van de kleuren die er (voor zover wij weten) nu al zijn bij de Roseicollis.

Groen - Donkergroen - Olijfgroen - Pastelblauw - Geelbont - Blauwbont - Geel - Golden cherrie - Zilver - Lutino - en Roseicollis met rode veren, van enkele roodgeschubde veertjes, tot bijna geheel rode vogels.

Nu de kleuren apart, over de Groenen is zoveel bekend, dat wij daar nu niet over willen schrijven, alleen wel over, **Olijfgroen**. Dit is toch wel een

aparte in het ooglopende kleur, deze is helemaal bruinachtig groen, met donkere vleugels en rood masker. Ze zijn bijzonder mooi om te zien, de vererving is ons niet bekend aangezien wij deze kleur niet bezitten. Bij de heer Van Brummelen in Soest mochten we enkele exemplaren bewonderen, of er ook andere kwekers zijn die ze bezitten weten we niet.

Pastelblauw of Zeegroen. Deze mutatie vererft recessief t.o.v. Groen en de kleur verloopt van zeegroen via pastelblauw tot aan bijna blauw, d.m.v. selectie hopen wij tot de geheel blauwe te komen. De Pastelblauwe met het witste masker bezit het meeste blauw. Wij hebben ons als ideaal gesteld, een Blauwe Roseicollis te kweken met een wit masker.

Geelbont. Deze kan verlopen van enkele gele veertjes tot aan bijna geheel gele vogels. Opmerkelijk is het bij ons, dat de Geelbonte Roseicollis een minder rood masker heeft, dan b.v. Groen of Golden cherrie. Over Geelbont is al veel te doen geweest, vooral wat betreft het wel of niet split voor bont kunnen zijn. De ondervinding leert ons, dat er zeker twee soorten bont voorkomen n.l. Dominant en Recessief bont. Dominantbont kan absoluut geen split voortbrengen, maar Recessiefbont natuurlijk wel. Dominantbont x Groen (of omgekeerd) kan 50% bont en 50% groen geven. Recessiefbont x Groen (of omgekeerd) geeft uitsluitend 100% split. Naar onze mening zijn in Nederland de meeste bonten Dominant, doch er zijn (meestal onwetend) Dominante met Recessieve gepaard en dan kan men alleen nog door proefparingen de zekerheid krijgen wat voor soort bont men bezit. Verder is er nog de Geelbuik, volgens een artikel in Onze Vogels van januari 1973 vererft de Geelbuik-Roseicollis geslachtsgebonden, doch hiermede hebben wij nog steeds geen ervaring, de enigste geslachtsgebonden factor bij Roseicollis waar wij tot nu toe mee gekweekt hebben, is Lutino.

Blauwbont. Deze kan verlopen van enkele crème gekleurde veertjes tot aan bijna geheel crème. De Blauwbonte is in feite een Geelbonte met een dubbele blauwfactor. Naar ons vermoeden ontstaat de crème kleur, doordat we alleen nog maar uit kunnen gaan van Pastelblauw, dus niet zuiver blauw. Blauwbont kweken is betrekkelijk eenvoudig als we uitgaan van dominant Geelbont en Pastelblauw. Geelbont x Blauw (of omgekeerd) geeft 50% Geelbont/split Blauw en 50% Groen/split Blauw. Geelbont/split Blauw x Blauw (of omgekeerd) geeft 25% Groen/split Blauw- 25% Geelbont/split Blauw- 25% Blauw- 25% Blauwbont.

Blauwbont x Blauw (of omgekeerd) geeft 50% Blauwbont en 50% Blauw. Blauwbont x Blauwbont kan geven 75% Blauwbont en 25% Blauw. Het hierboven genoemde % is natuurlijk het gemiddelde. Wij hopen nogeens Blauwbonten te kweken, welke echt Blauw en Wit zullen zijn.

Geel. D.m.v. selectie van Geelbont, is het mogelijk geheel Geel te kweken. Doch door het kweken in de juiste combinatie, van Dominant en Recessiefbont is het volgens ons ook mogelijk geheel Geel te kweken. Vermoedelijk zijn er zo al verschillende Gelen als z.g.n. toevalstreffers gekweekt. Als men in Geel

sel

De

een dubbele blauwfactor kweekt, zal het Wit of Crème worden. Aangezien we met deze kleur geen ervaring hebben, is de vererving ons niet bekend.

Golden cherrie. Deze kan verlopen van Okergeel via goudgeel tot hooggeel, vererft recessief t.o.v. Groen. Naar onze mening is de mooiste precies zo als de naam zegt, een Goudgele met een kersenrood masker. Doch vermoedelijk streven de meeste kwekers toch naar, zo geel mogelijk.

Zilver. Deze is echt zilvergrijs met een zacht rose tot wit masker, vererft recessief t.o.v. Groen. Zilver is in feite Goud met een dubbele blauwfactor. Vermoedelijk hebben wij verleden jaar de eerste Zilver Roseicollis in ons land gekweekt.

Lutino. Deze is zuiver lutinogeel, met een fel rood masker en rode ogen, vererft geslachtsgebonden. Dit is werkelijk de parel onder de Roseicollis en is toch echt wel de mooiste die we tot nu toe mochten kweken, dit jaar hebben we verschillende Lutino's kunnen kweken en denken, dat dit tevens de eerste in Europa gekweekte Lutino's zijn. We gaan nu proberen d.m.v. Lutino en Blauw, Albino te kweken.

Rood of rood gekleurde. Dit is voor ons nog een grote vraag, zelf hebben wij verschillende Roseicollis in ons bezit gehad, met tamelijk veel tomaat kleurig rood, doch ze zijn of dood gegaan (leverziekte) of na de rui was het rood verdwenen. Maar het is ons bekend, dat andere kwekers wel goede resultaten behalen, dus vermoedelijk zal de toekomst ook Roodfactorige Roseicollis brengen.

Als we dit alles nu eens overzien en bedenken wat we allemaal onderling kunnen kruisen, dan zullen we in de toekomst nog voor heel wat verrassingen komen te staan.

NASCHRIFT REDAKTIE

Het vorenstaande artikel moge op zich interessant zijn, vastgesteld dient echter wel te worden dat de meeste kleurslagen NIET in de huidige standaard voor de agaporniden, uitgegeven door de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, zijn omschreven. De kwekers doen er verstandig aan eerst te trachten de WEL in de standaard omschreven kleurslagen te kweken. Deze kleurslagen zijn, zo is uit het wetenschappelijk Vederonderzoek gebleken, zeer wel bereikbaar. Als die er dan eenmaal zijn, zal hoogstwaarschijnlijk ook blijken dat vele van de huidige zgn. nieuwe mutanten, qua kleur vlees noch vis zijn. Een bepaalde kleurslag is het of hij is het niet.

Een goede stamopbouw is ook bij de kweek van kleur-agaporniden noodzakelijk. Terugparingen aan de wildkleur zullen daarbij eveneens noodzakelijk zijn. Het onderling met elkaar doen paren van diverse kleurmutanten, zal niet het gewenste resultaat bereiken. Hierdoor worden tal van tussenkleuren verkregen die, nogmaals, niet aan de gestelde eisen voldoen, gewoon omdat er andere betere resultaten te verkrijgen zijn.

Bovenden ontstaan er dan tal van benamingen die alleen maar zullen leiden tot verwarring.

REACTIE VAN DE TECHNISCHE COMMISSIE

Het betreffende artikel van de heer v. d. Kamer geeft een duidelijk beeld van de opkomst der mutaties bij de ROSEICOLLI en het is derhalve ook zeker het opnemen in „Onze Vogels” waard. Een waarschuwing zoals gesteld in het naschrift van de redactie, is evenwel beslist noodzakelijk te meer daar in het schrijven ook enkele misvattingen omtrent kweekwijze e.d. voorkomen.

Een gedegen kennis van de standaard met de vererving en de vederstructuur is onontbeerlijk wil men de verkregen mutaties behouden c.q. verbeteren. Met een foutieve paring van verschillende kleurslagen onderling, loopt men een veel te grote kans op het verkrijgen van „miskleuren” en daar is de vogelliefhebberij allerminst mee gediend. Onderstaand enige onderwerpen die de aandacht vragen:

Pastelblauw of Zeegroen. Deze benaming mag niet onder één noemer gesteld worden. Zeegroen is een mutant van de groene wildvorm. Het geel en rood carotenoïde in de bevedering is hierbij voor de helft (50%) gereduceerd met het gevolg dat de algemene lichaamskleur precies tussen groen en blauw komt te liggen. We zien deze kleur dan als zeegroen. Het rood in masker en staart is ook voor de helft gereduceerd zodat dit nu diep rose-achtig wordt. Deze wijze van muteren noemt men een **gedeeltelijke (partiële) carotenoïde reductie.**

Reduceert de factor die verantwoordelijk is voor de vorming van carotenoïde **volledig** dan ontstaat de **hemelsblauwe** met een geheel wit masker. (Dit is tot op heden voor zover bekend nog niet het geval.) In volgorde van dominantie krijgen we dan multipiele allelomorfereeks groen (b+), zeegroen (b^{cr}) en hemelsblauw (b).

Jammer is dat we momenteel ook exemplaren bezitten waarbij het carotenoïde niet voor 50 % — en ook niet volledig gereduceerd is. De gedeeltelijke reductiefactor is n.l. nogal variabel en schommelt tussen de 30 en 70 % met het gevolg dat deze vogels niet groen, niet groen en ook niet hemelsblauw zijn. Dit zijn dus in feite de zgn. „miskleuren” die men niet voor verdere kweek moet inschakelen, wil men teleurstelling voorkomen.

Pastelblauw is een kleurslag waarbij niet alleen het carotenoïde volledig gereduceerd is doch ook het (eu)melanine gedeeltelijk (50 %). Het blauw is daardoor nu ook voor 50 % opgebleekt, hetgeen inhoudt dat deze kleurslag **niet het meeste blauw bezit doch het minste**. Deze vogel is dus dubbel gemuteerd, althans wat betreft de wildvorm. De pastelblauwe hoort niet thuis op de plaats in het rijtje waarin de schrijver haar vermeld heeft. Al de eerder genoemde kleurslagen zullen over de factor pastelblauw domineren. Om een ideale blauwe te kweken moet men deze dan ook niet inschakelen.

Geelbont — Blauwbont. Hierbij genoemd zeker 2 soorten, n.l. dominant en recessief. De theoretische uitslagen uit de paring dominant x groen c.q. blauw etc. geven geen juist beeld voor wat de vererving betreft en hierdoor kan verwarrig ontstaan. Zonder meer wordt gesteld dat uit de paring dominant bont x groen (ook omgekeerd) 50 % bont en 50 % groen kan komen. Er wordt echter aan voorbij gegaan dat de bontfactor enkelvoudig en ook dubbel-factorig aanwezig kan zijn. Uiterlijk is dit niet waarneembaar, derhalve moet men er zeker rekening mee houden.

Uit de paring dominant bont (1 factorig) x groen verkrijgt men theoretisch inderdaad 50 % dominant bont (1 factorig) en 50 % groen.

Uit de paring dominant bont (2 factorig) x groen echter 100 % dominant bont (1 factorig).

Uit de paring dominant bont (2 factorig) x dominant bont (1 factorig) 50 % dominant bont (1 factorig) en 50 % dominant bont (2 factorig).

Uit de paring dominant bont (1 factorig) x dominant bont (1 factorig) 25 % normaal, 50 % dominant bont (1 factorig) en 25 % dominant bont (2 factorig).

Alle vermelde uitslagen vermeld in het artikel bij geelbont en blauwbont zullen aan deze omstandigheid moeten worden aangepast, wil men niet aan de wijze van vererving gaan twijfelen.

Geelbont met een minder rood masker is vermoedelijk te wijten aan de inschakeling van de „zeegroene” (of wat daarvoor vaak doorgaat). De reductiefactor van deze carotenoïde mutant is verantwoordelijk voor de minder diepe kleur. Ook is deze mutant verantwoordelijk voor de aanwezigheid van crème-geelachtige veertjes bij de blauwbonten. Het bontpatroon bij de blauwen dient wit te zijn. Inschakeling van zeegroen moet verder ook ten

zeerste afgeraden worden bij kleurslagen die zo diep mogelijk geel van kleur moeten zijn zoals Lutino en „Golden cherry”. Het ligt dan voor de hand dat uit de onderlinge paringen met zeegroen uiteindelijk fletser van kleur zijnde nakomelingen geboren kunnen worden. Ik heb reeds een kleurenfoto onder ogen gehad waarop een vogel stond afgebeeld met een onregelmatige fletse crème-geelachtige lichaamskleur en een vaag licht rose-achtig masker. De benaming onder de foto luidde: „Golden cherry”. Ook deze vogel was kennelijk weer een product uit de inschakeling van zeegroen en een prototype van een miskleur. Alleen terugparing aan een zo goed mogelijk van kleur zijnde groene (wildvorm) is de aangewezen weg voor verbetering c.q. behoud van de gemuteerde kleurslag.

Indien er voldoende **goede** Lutino's en Golden cherry's in den lande voorhanden zullen zijn, dan is een experimentele onderlinge kweek met deze kleurslagen mogelijk wel verantwoord. Een absolute eis is daarbij dat **beide kleurslagen zo diep mogelijk geel** van kleur moeten zijn en beslist niet split voor enige carotenoïde-reductiefactor. Wil men direct een zichtbaar resultaat verwachten dan een geslachtsgebonden verervende Lutino man aan een recessief verervende Golden cherry pop paren. De theoretische uitslagen zijn dan:

mannen: 50 % groen/Lutino en Golden cherry;

poppen: 50 % Lutino/Golden cherry.

Páart men de uit deze ouders geboren jonge mannen aan de jonge poppen (liever vreemd bloed gebruiken, dus meerdere koppels inschakelen), dan kan men hieruit verwachten:

mannen: 6¹/₄ % groen
12¹/₂ % groen/lutino en Golden cherry
6¹/₄ % lutino
12¹/₂ % lutino/Golden cherry
6¹/₄ % Golden cherry/lutino
6¹/₄ % lutino/Golden cherry (2 fact)

poppen: 6¹/₄ % groen
12¹/₂ % groen/Golden cherry
6¹/₄ % lutino
12¹/₂ % lutino/Golden cherry
6¹/₄ % Golden cherry
6¹/₄ % lutino/Golden cherry (2 fact)

De benaming „Zilver” is in feite van toepassing op een kleurslag met een volledige reductie van carotenoïde **en** een gedeeltelijke reductie van melanine. Het tot grijs gereduceerde melaninepatroon bevindt zich dan op een lichtere grijs-witte ondergrond. Een meer toepasselijke naam is dan grijspastel. Nieuwsgierig zijn we dan ook naar de hier bedoelde „zilver”.

In verband met de opsomming van de grote verscheidenheid aan kleurslagen en de even zovele uiteenzettingen daarvan, wordt het een te tijdrovende aangelegenheid daarop verder in te gaan. Een en ander zou echter wel aan te bevelen zijn, doch dan in een afzonderlijke behandeling van elke kleurslag. Eerst zullen we de vogels maar eens zelf moeten bekijken, zodat we kunnen zien waarover we gaan praten.

sel

De

BUITENGEBEUREN

door: Meindert de Jong

In februari is er in het open veld doorgaans ook heel wat te beleven. Het is uiteraard nu nog niet te zeggen wat koning winter voor ons in petto heeft, maar als de wateren bedekt worden met een dikke ijsvloer en een flinke sneeuwvade over de aarde wordt gespreid, dan is het wel zeker dat er verschuivingen plaats zullen vinden in de vogelwereld. We kunnen dan niet spreken van een échte trek, want die is reeds geruime tijd geleden begonnen, hoewel af en toe nog wel eens een zwerm doortrekkers passeert. De verplaatsingen tijdens een weersverslechtering noemt men zogenaamde „koude-rushes". Neem bij voorbeeld de roeken, u weet

wel de kraaiachtigen met een lichte ring rond de snavelwortel. Ze waren stellig van plan hier te blijven, maar bij een strenge kou-inval nemen ze ijlings de wijk naar zuidelijker oorden. Ook de Kieviten, die

zo lang mogelijk toeven op de wei- en bouwlanden, vaak in gezelschap van familieleden uit noordelijker streken, zakken af naar mildere oorden zodra de wintervorst toe gaat slaan. Niet zelden worden hun plaatsen ingenomen door de „tjakkers" uit het noorden, de koperwieken en kramsvogels, waarover ik u in een vorig artikeltje iets vertelde. Zij

kunnen best tegen een stootje, maar wordt het hier al te bar en boos, dan zeggen ook zij „bonjour". (Geef ze eens ongelijk als zij het elders beter kunnen krijgen?)

Op heel veel plaatsen in ons land — bijvoorbeeld de IJsselmeerpolders — wemelt het momenteel van de „wilde ganzen". De grauwe gans is een flink uit de kluiten gewassen knaap, die wat afmetingen betreft overeenkomt met onze tamme gans, hoewel hij over het algemeen iets tenerder van bouw is en wat minder plomp in zijn bewegingen. Hij is onmiddellijk te herkennen — vooral in de vlucht — aan de brede, lichtgrijze strook aan de voorzijde van de vleugels, waar de schouder- en vleugeldekveren die kleur hebben. Stellig zult u buiten ook kolganzen

zien. Deze gans dankt zijn naam aan de witte vlek op het voorhoofd, de zogenaamde kol, een soort „bles", die zich als een ring voortzet rond de harde, roze snavel. (Ook de dwerggans, een zeldzame gast in het winterhalfjaar, heeft een dergelijke kol, maar deze strekt zich verder naar achteren uit en eindigt achter de ogen.) Rietganzen, eveneens talrijke bezoekers, lijken veel op grauwe ganzen, maar ze zijn veelal iets kleiner en hebben een veel donkerder uiterlijk. Hun snavel is te allen tijde tweekleurig: oranje-geel met zwart. Met een kijker is dit steeds goed te zien. Ook „zwarte" ganzen treft men hier en daar aan, zoals het prachtige brandgansje en

ssel

De

de rotgans.

Maar het zijn niet uitsluitend de ganzen die domicilie hebben op de weilanden. Ook treft men hier en daar tientallen, soms wel honderden zwanen aan. We kennen hier drie soorten. De bekendste is stellig de knobbelzwaan, waarvan de wilde en ver-

wilderde exemplaren niet te onderscheiden zijn van de gewone parkzwanen. Ze vallen direct op door de knobbel op het voorhoofd waar zij ook hun naam aan danken. Daardoor zijn zij te onderscheiden van de vrijwel even grote wilde zwaan, die deze knob-

bel niet heeft. Bij deze fraaie vogel is de snavel zwart, met aan de wortel een grote gele vlek, die naar voren tot voorbij de neusgaten in een punt uitloopt. Hoewel de wilde zwaan zijn lange nek af en toe wel eens buigt in een gracieuze S-lijn, houdt hij dit lichaamsdeel doorgaans stijf recht omhoog, dit in tegenstelling tot de knobbelzwaan, die de nek altijd in een sierlijke bocht draagt. Dan is er nog de kleine zwaan, die ongeveer 30 cm kleiner is dan

de twee reeds genoemde verwanten. Men kan deze zwaan echter te allen tijde herkennen aan de kleur van de snavel. Deze is ook zwart met een gele vlek aan de basis, maar deze is kleiner dan bij de wilde: het geel is meer afgerond en eindigt al achter de neusgaten.

Is er open water, dan ziet u stellig diverse eenden en meerkoeten, maar daarover wil ik graag iets vertellen in een volgend artikeltje. Maar laten we eens uitkijken naar fraters. (Nee, de personen die u in

gedachten voor u ziet, bedoel ik allerminst!) Ik heb namelijk vogeltjes op het oog, die iets kleiner zijn dan onze huismussen en zeer veel weg hebben van kneuen. De kop, hals en de gehele bovenzijde zijn geligbruin met een groot aantal zwarte en donkerbruine streepjes. Ook de kin en de keel zijn geelbruin; de buik en de onderstaartdekveren zijn wit, soms wel, soms niet vermengd met een paar donkere lijntjes. De vlerkjes zijn zwartbruin evenals de vrij diep ingesneden staart, waarvan sommige penen omzoomd zijn met lichte randjes. Een goed kenmerk is de kegelsnavel: deze is bij de kneuen grijs, bij de fraters lichtgeel. Bij het opvliegen licht bij sommige exemplaren de stuit roze op. Dat zijn dan de mannetjes, want de dames hebben een dergelijk opvallend kenmerk niet. Hun broedgebieden bevinden zich vooral in het hooggebergte van Scandinavië.

Aan de kust treffen we vaak gorzen aan, die hier de koude tijd doorbrengen. Mag ik ook daarover een volgend keer iets vertellen?

usel

De

GRASPARKIETEN ALLERLEI

door: H. W. J. v. d. Linden

Ondanks al onze goede bedoelingen zijn de broedresultaten lang niet altijd in overeenstemming met de verwachtingen. We zullen eens een aantal gevallen die de kweek nadelig beïnvloeden of zelfs soms geheel doen mislukken aan een nadere beschouwing onderwerpen en eens bekijken wat we er aan kunnen doen.

1) De pop wil geen eieren leggen

Heel erg vette poppen leggen niet doch verder moet de oorzaak bijna altijd gezocht worden in het feit dat de pop voor de kweek niet de juiste voeding heeft gehad. Meestal is dit gebrek terug te voeren tot een ernstig proteïne (eiwit) tekort. Als u gedurende de wintermaanden alleen zaad gevoerd hebt hoeft u wat mij betreft de oorzaak van het niet leggen nergens anders te zoeken. Alle zaden zijn ontoereikend om aan de amino zuren behoefte te voldoen.

In melk geweekt oud brood kan de eiwit samenstelling van het voedsel gunstig beïnvloeden. Sommige kwekers geven hun vogels inplaats van water verdunde melk in de verhouding 1 : 1 te drinken. Indien u echter als aanvulling op het zaad alleen in melk geweekt oud brood wilt verstrekken dient u ook nog een in de handel verkrijgbaar multi vitaminenpreparaat te verstrekken, anders treed vroeg of laat hypovitaminose op (dit is tekort aan vitamine). **WAARSCHUWING:** Gebruik **nooit** een hogere dosering dan op de verpakking staat aangegeven en meng ook **nooit** een vitamine preparaat door een reeds gevitaminiseerd kracht- of opfokvoer.

Inplaats van met een vitaminepreparaat te werken kunt u veel voordeliger het gehele jaar door groen-

voer en gekiemd zaad geven met uitzondering van het cyaan cobalamine (vit B 12) komen hierin alle vitaminen voor.

2) De pop legt schaallose eieren (windeieren)

Dit is te wijten aan een ernstig vit. D gebrek.

Als u het gehele jaar door levertraan, kalk, grit en sepia verstrekt komt dit niet voor.

Bij windeieren treedt dikwijls legnood op. De vogel warm zetten (90° F). In hardnekkige gevallen met een druppelaar een beetje slaolie in de cloaca druppelen en de vogel verder warm zetten en met rust laten. Legnood treedt ook op bij hevige kou doch ik blijf van mening dat een vit. D gebrek de eerste aanleiding is.

3) De eieren zijn niet bevrucht

Hier kunnen vele oorzaken de schuldigen zijn.

De pop of de man zijn niet in conditie. Als men de paren bijeenzet en de pop is nog niet in de juiste conditie bestaat de kans dat ze wel eieren legt maar zich niet door de man laat treden. Dit kan gebeuren als de pop nog te jong of nog niet helemaal door de rui is. Stoppels op de kop, hetgeen dikwijls het geval na een TT zal zijn, is voor ons een zeker teken dat met broeden nog niet begonnen kan worden. Probeert men het toch dan zal teleurstelling niet uitblijven. Omgekeerd gebeurt het ook wel eens dat de pop wel maar de man niet in de juiste conditie is. Dit kan rui zijn maar de man kan ook b.v. te vet zijn en in dat geval is de geslachtsdrift sterk verminderd en in extreme gevallen kan de man zelfs impotent zijn. Als u het afgelopen jaar tot ver in augustus hebt gekweekt met een bepaalde pop dan moet u haar in december niet weer in de broedkooi zetten. U zult misschien denken dat niemand zo iets doet maar ik geef u de zekerheid dat ik dergelijke kwekers meer dan eens ontmoet heb. Zorg voor flinke niet te dunne stokken die op ruime afstand van het plafond van de kooi **stevig** bevestigd zijn. Wiebelende- en als schommels opgehangen zitstokken zijn niet geschikt, en horen in een broedkooi niet thuis.

Last but not least, ook hier kan een gebrek aan vitaminen A, B2, E en K de oorzaak van de misère zijn. Als u echter het hele jaar levertraan, gekiemd zaad en groenvoer gegeven hebt, dan hoeft u voor het hierboven omschreven vitaminengebrek niet bang te zijn.

4) Het embryo sterft af in het ei

Indien de voedselverstrekking van de oudervogels voldoende vit. A en B (vooral het vit. B 2, riboflavine) bevatten komt dit niet voor.

Voorkomen kunt u het vitaminengebrek door groenvoer en gekiemd zaad te verstrekken eventueel nog aan te vullen met biergistvlokken. Een eenmaal aanwezig tekort kunt u o.a. opheffen door verstrekking van de in de handel verkrijgbare vit. B druppels, welke in water oplosbaar zijn.

5) Vogel dood in ei, doch schaal is aangepikt

Dikwijls een gevolg van een te hoge of te lage vochtigheidsgraad in het broedblok. De ideale vochtigheidsgraad ligt tussen 55 en 65 procent. Veel vaker is een gebrek aan vit. B 3 — (pantotheenzuur

en of vit. B 12 (cyaancobalamine) de reden dat het jong zich niet uit het ei kan bevrijden. Voldoende groenvoer, en gekiemde zaden voorkomt een eventueel vit. B 3 tekort.

Vit. B 12 komt voor in mest. Ieder van ons heeft waarschijnlijk wel eens gezien dat een vogel pikt aan de uitwerpselen op de bodem van de kooi. Dit is niet verkeerd, zolang wij met gezonde vogels te doen hebben, want hieruit haalt de vogel het benodigde vit. B 12.

Cyaancobalamine komt ook voor in het geneesmiddel terramycine. Het bovenstaande wil allerminst zeggen dat we de kooien niet meer behoeven te reinigen en er maar een rotzooi van moeten maken. Integendeel, zorg voor schone kooien vooral als de jongen uitvliegen. Een sterk verontreinigde kooi herbergt vele ziektekiemen, waartegen volwassen vogels een zekere resistentie hebben en waarvoor ze soms zelfs geheel immuun zijn doch die voor onze jongen funest kunnen zijn omdat deze nog geen afweerstoffen tegen deze ziektekiemen hebben opgebouwd.

6) Sterfte van de jonge vogels enkele dagen na het uitkomen

De maagsappen waarmede de pop de jongen de eerste dagen voert is onvoldoende door een gebrek aan eiwitten die voor het tot standkomen van de maagsappen moeten zorgen. Door het gehele jaar voor een eiwitrijke voeding te zorgen voorkomt men dit probleem. De moeilijkheid met eiwitten is dat ze niet in het lichaam opgeslagen kunnen worden, zoals b.v. sommige vitaminen en vetten. Een teveel aan eiwit wordt omgezet in energie, afgebroken in vet of afgevoerd. Wil men zijn vogels vlak voor het kweekseizoen extra goed verzorgen dan moet men minstens een maand voor het broedseizoen ermee

beginnen. Onderzoekingen op dit gebied hebben aangetoond dat de samenstelling van het ei, pas een maand nadat de gewijzigde voeding is ingevoerd, veranderd is.

7) Jongen groeien slecht

Dit wijst op een gebrek aan vit. B 2, (riboflavine) nicotine zuur ook wel vitamine PP genoemd, soms vit. B 12 (cyaancobalamine), voorkomen zoals hierboven bij deze vitaminegebreken omschreven.

8) Jongen worden geplukt

Meestal is de pop de boosdoener, doch de man wil zich ook wel eens aan het plukken schuldig maken. In het laatste geval is de pop ook door de man geplukt en weten we dus de dader. Over het algemeen is het plukken afgelopen als de jongen uitgevlogen zijn, doch in ernstige gevallen die we reeds na een goede week kunnen constateren, (het dons wordt geplukt) kunnen we niet zolang wachten. In lichte gevallen, en bij een leeftijd van 3 weken, kan men de jongen, als het tenminste niet te koud is, wel uit het blok halen en op de bodem van de kooi zetten. Het plukken is dan afgelopen, maar de jongen worden dan wel minder goed gevoerd dan in het blok.

Beter kunnen we de jongen over leggen mits in een vroeg stadium, want op een leeftijd van 3 weken accepteert niet iedere pop jongen uit een ander nest. Proeven hebben aangetoond dat een eiwitrijk dieet, waarin het aminozuur arginine in voldoende mate aanwezig is, het veren pikken doet beëindigen.

9) Spreidpoten

Er zijn kwekers die de pop de schuld geven. Men is van mening dat de pop te vast op de jongen drukt. Ik deel deze mening niet, hetgeen natuurlijk niet zeggen wil dat ik gelijk heb.

Persoonlijk ben ik van mening dat de voeding de oorzaak is en wel een bepaald tekort op een bepaald moment in het leven van de jonge vogel. Iets wat niet meer ingehaald kan worden.

Zo zou ook te verklaren zijn dat de ene vogel uit het nest spreidpoten heeft en de andere niet. Bewijzen voor mijn stelling heb ik niet.

10) Kruipers (Ziekte van French — Moul) —

Dit is het ergste wat een parkietenkweker kan overkomen. Onderzoekingen hebben bewezen dat een hypervitaminose B (teveel aan vit. B) de kruipers ziekte veroorzaken kan.

De Engelsman Taylor ontdekte dat de vogels die aan de kruipersziekte leden een tekort aan het aminozuur/lycine hadden.

Bij parkieten die in volières met een zandbodem gekweekt worden schijnt de ziekte ook niet voor te komen, waaruit men dan de conclusie trekken mag dat vogels die over voldoende mineralen beschikken kunnen voor deze ziekte gespaard blijven. Leg zo af en toe eens een stuk graszode omgekeerd in uw broedkooi zodat de vogels voldoende mineralen kunnen opnemen. Tot besluit van dit artikel wil ik nog opmerken dat dit een greep is uit vele oorzaken die onze kweek ongunstig kunnen beïnvloeden maar ik veronderstel dat het u duidelijk zal zijn dat we veel moeilijkheden kunnen voorkomen, hoewel ik toegeef dat er ook wel eens geen verklaring te vinden is als het mis gaat.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopcontact.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar eer echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk var een ogenblik. Geen gereedschappen nodig

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp s.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 14 ALKMAAR

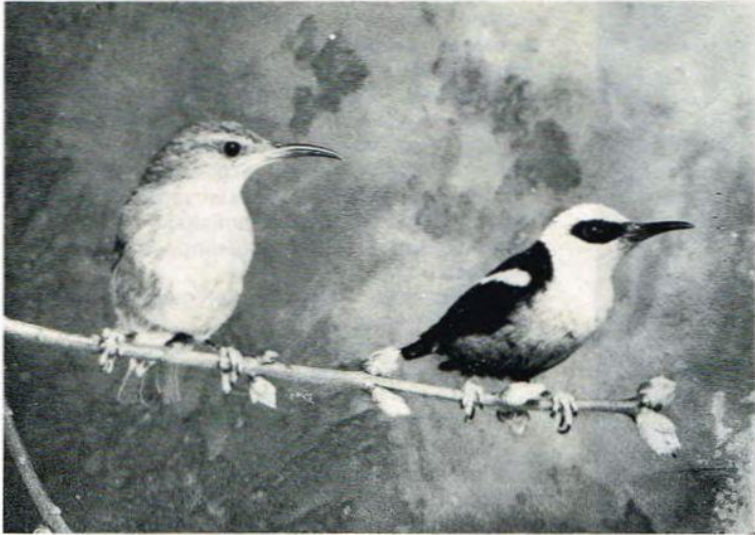
BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

MIJN ERVARING MET DE GEELPOOT-SUIKERVOGELS

door: C. Snel

Reeds jaren behoren de vogels tot mijn liefhebberij en mijn voorkeur is altijd uitgegaan naar tropische vogels. Ik heb er in de loop der jaren al heel wat gehad met het doel iets te leren van de vogels en dat heb ik zeker, de vogels hebben mij al heel wat vreugde bezorgd. Ook teleurstellingen heb ik moeten verwerken, maar wie heeft dat niet bij deze hobby.

De laatste 2 jaar probeer ik het met Suikervogels, niet gemakkelijk maar het is het proberen altijd waard.

Mijn ideaal is altijd geweest een goed beplante volière te bezitten en een zodanige omgeving te scheppen dat de vogels er zich thuis voelen, er tot broeden kunnen overgaan en hun jongen ongestoord kunnen grootbrengen.

Ik bezit een volière van 3,80 m lang, 2,30 m breed en 1,80 m hoog, zeer rijk en goed beplant, verder heb ik in de schuur een nachthok van 1,50 m lang, 1,20 m breed en 1,90 m hoog waarin o.a. 3 monstrea's (Gatenplanten) staan. Het nachthok heeft een verwarmingselement met thermostaat zodat het er altijd ca. 20° C is.

In april '73 kocht ik een paartje Blauwe-Suikervogels, ook wel Honingzuigers genoemd, en in september '73 een paartje Geelpoot-Suikervogels, deze vier vogels bewonen mijn genoemde volière. In één van mijn boeken vond ik o.a. deze gegevens: De Geelpoot-Suikervogels komen o.a. voor in Trinidad, Guyana, Venezuela, Colombia Z door O en W Ecuador tot Z.O. Peru, Braziliaanse Amezonegebied, N. Bolivia. Als biotoop: bosland, lage groei en koffieplantages. In boomtoppen zoeken ze naarstig naar kleine insecten, nectar en vruchten.

De pop bouwd een iel hangnest, bebroed de 2 eieren 12-13 dagen; jongen voornamelijk door de pop ge-

voerd en vliegen na ca. 14 dagen uit.

In juni '75 ontdekte mijn vrouw dat er een nestje was gebouwd in de kamperfoelie, welke van de Geelpoot-Suikervogel bleek te zijn. Onze verwachtingen waren hoog gespannen, zou het dan toch eens lukken?

Op 25 juni waren alle illusies verdwenen, 's morgens vroeg zat de pop in het nachthok te happen en had een beschadigde kop, oorzaak: een kat had dit op zijn geweten, de sporen rond de volière waren duidelijk zichtbaar. Om een herhaling te voorkomen heb ik op ca. 20 cm afstand van de volière een net gespannen en dat heeft geholpen, ik zie geen katten meer.

De pop heeft deze aanslag op zijn leven gelukkig overleefd, want dat was mijn grootste zorg, een nieuw broed verwachtte ik niet meer.

Op 11 augustus vond mijn vrouw een nieuw nestje van de Geelpoot, nu achter in de volière en in de liguster-heg, een goede plek, ze had het popje regelmatig met materiaal daarheen zien gaan. Ik vond het wel wat laat, maar ja, laat maar gaan en op 19 augustus misten wij het popje en toen ze in het nachthok was om te eten moesten we toch even kijken, ja hoor, er was een eitje en een dag later de tweede. Maandagmorgen 1 september moesten er jongen zijn als alles goed was en na controle bleek er één jong te zijn en dinsdagmorgen twee, heel donker gekleurd.

De pop voerde trouw, voor zover we konden nagaan, ze was regelmatig aan het insecten vangen, ging naar de voedertafel in het nachthok en dan weer vlug naar haar kroost in de heg. Op 5 september, 's avonds, bleek ze in het nachthok en dat vonden we geen goed teken of waren de jongen al zo dat ze de nacht alleen konden doorbrengen.

vervolg zie pag. 85 onder

83

De
Snel

POSTUURKANARIES

De intensiefactor bij Postuurkanaries

Bij de kleurkanaries wordt geleerd dat het grote verschil van „intensief” en „niet-intensief” (schimmel) gelegen is in het feit, dat de intensieve vogels een „korte smalle”, doorgekleurde bevedering hebben. Doorgekleurd tot in de uiterste toppen van de veren. De niet intensieve exemplaren hebben een lange wat bredere bevedering, waardoor de toppen van de veren niet geheel doorgekleurd zijn. Het begrip intensief en niet-intensief bij de postuurkanaries ligt wat anders. De intensieve postuurvogel is volledig doorgekleurd. Wel is hij over het algemeen wat smaller en daardoor volkomen sluitend. Nauwsluitende bevedering is heel belangrijk bij postuurkanaries!

De niet-intensieve postuurvogels hebben een wat langere en brede bevedering en zijn niet volledig doorgekleurd. Bij het samenstellen van fokparen dient men te letten dat geen vogels aan elkaar worden gepaard die een lange losse bevedering hebben. Dit evenwel treedt vrij snel op bij postuurkanaries, zodat men dan vogels krijgt die een „flossige” bevedering hebben.

De rugdekveren en broekveren hangen dan als het ware langs het lichaam. De voorkeur gaat uit naar de paringen intensief x niet-intensief. De Engelse kwekers noemen dit yellow x buff.

Nu zullen kuifdragende vogels die intensief zijn, meestal geen succes zijn. Maar zij zijn noodzakelijk om een nauwsluitende bevedering te behouden.

Ook hier geldt zeer zeker de stelling: Een fokvogel is niet altijd een tentoonstellingsvogel. Het maakt geen verschil welk der ouderdieren intensief of niet-intensief is. Dankzij de „onafhankelijke” vererving,

ook wel vrije vererving genoemd, worden zowel intensieve als niet-intensieve zonen en dochters geboren. Het paren van twee intensieven moet worden afgeraden. Bij een zekere graad van intensiviteit is het letaal (dodelijk) werken van de faktor niet uitgesloten of resulteert in een slecht bevederde vogel. Door een bepaalde dominante werking van de intensiefactor, worden er naast intensieven ook niet-intensieven geboren.

Mogelijkheden met de intensiefactor

Hoewel tussen intensief-hooggeel en niet-intensief-lichtgeel een „variatiebreedte” is vast te stellen, is het voor postuurkanaries voldoende om de kleurtermen hooggeel en geel te hanteren. De kleuren bij de postuurrassen zijn meestal van ondergeschikt belang. Alleen bij gelijkwaardigheid van de raszuiverheid kan bij de beoordeling de kleur doorslaggevend zijn.

- Niet-intensief x niet-intensief geeft 100 procent niet-intensieven.
- Intensief x niet-intensief geeft 50 procent intensief, 50 procent niet-intensief.
- Intensief x intensief geeft 50 procent intensief, 25 procent niet-intensief, 25 procent letaal c.q. bevederingdegeneratie.

De Witte Postuurkanaries

De dominant witfaktor komt vrij regelmatig voor, witte Norwicks, Glosters, Borders en Yorkshires zijn beslist geen zeldzame verschijningen op de tentoonstellingen.

Het voordeel van de dominant witfaktor is, dat als een van de ouders wit is (c.q. witbont), dat in de nateelt zowel witte en gele zonen en dochters kunnen worden geboren.

De paring wit x wit wordt over het algemeen niet aanbevolen. Het onderling fokken van dominant-witte kanaries, die alleen maar witte jongen geven kunnen we gevoegelijk vergeten, ondanks dat wel wordt beweerd dat men de beschikking heeft over een stam die alleen witte nateelt geeft. De witte kleur, in wezen kleurloosheid, is dominant te noemen over geel.

Dom. wit x geel geeft 50 pct. dom. wit en 50 pct. geel. Dom. wit x dom. wit geeft 50 pct. dom. wit, 25 pct. geel en 25 pct. is letaal.

Heet is gebleken dat indien van moederszijde en van vaderszijde de dom. witfaktor wordt samengebracht de kiemcel geen levensvatbaarheid heeft. De mogelijkheid dat een andere nauwgekoppelde faktor letaal werkt is waarschijnlijk doch moeilijk te bewijzen.

De bruine kleur

De zogenaamde cinnamons (kaneelkleurig) zijn de vogels die een bruin verenpak hebben. De bruine kleur (bruinbont) komt in elk ras voor. Er wordt beweerd dat het infokken van de bruinfaktor eer zijdeachtig karakter aan de bevedering geeft. De „bruinfaktor” is een zgn. geslachtsgebonden verervende faktor. Dit houdt in, dat de pop de bruine kleur doorgeeft aan haar zonen, de man geeft de bruinfaktor zowel aan zonen en dochters. Ten opzichte van groen is bruin recessief (terughoudend of anders gezegd groen is dominant over bruin).

Een pop die bruin is kan (dankzij de geslachtsgebonden vererving één x chromosoom), alleen maar deze pigmentkleur vererven. Een groene man kan de bruine kleur vererven (bezit van twee x chromo-

De

ysel

somen). Zo'n man noemen we groen split bruin. De bruinfactor geeft 5 mogelijkheden.

- a. Bruine man x bruine pop geeft 100 procent bruin.
- b. Bruine man x groene pop geeft 50 procent groene mannen split bruin en 50 procent bruine poppen.
- c. Groen man split bruin x bruine pop geeft 25 procent groene split bruin en 25 procent bruine zonen, 25 procent groen en 25 procent bruine dochters.
- d. Groene man split bruin x groene pop geeft 25 procent groene en 25 procent groene split bruine

zonen, 25 procent groene en 25 procent bruine dochters.

- e. Groene man x bruine pop geeft 50 procent groene mannen split bruin en 50 procent groene poppen.

We moeten er steeds van uitgaan, dat bij het fokken van postuurkanaries, het scheppen van een ideale vogel voorop staat. Of de ene partner nu volkomen ongepigmenteerd, bont of gepigmenteerd is, dus geel, wit, geelbont, witbont, bruinbont, groen of bruin is, nooit mag een kleur doorslaggevend zijn bij het samenstellen van de fokparen.

vervolg van pag. 83

Omdat het vanmorgen, 6 september, rustig bleef in de volière en de pop in het nachthok verbleef moesten we toch maar eens een kijkje nemen wat er aan de hand was en daar kwam de teleurstelling, beide jongen waren dood, jongen die niet van honger waren omgekomen dat was duidelijk te zien, maar wat was dan wel de oorzaak — te koude nachten — de nachten te lang — het zal altijd wel een raadsel blijven. Wij weten nu eenmaal dat zulk soort teleurstellingen ons te wachten staan en zeker met dit soort vogels.

Hoe dan ook, ik hoop mijn vogels in dezelfde conditie te houden en kijk weer verlangend uit naar het volgende kweekseizoen met de hoop op een beter resultaat.

Als voeding verstrek ik mijn Suikervogels: honingwater bestaande uit 4 theelepels honing, 2 theelepels rietsuiker, 1/2 theelepel Dextro, een mespuntje Vogel pecutrin en een mespuntje casiine (90% eiwit) aangemaakt met lauwwater = 1/8 ltr. Verder een bakje met fijn gemaakte cake en eigeel, een

bakje cake met honingwater vochtig gemaakt, peer, meloen, druiven, aardbeien, sinaasappel of mandarijn, banaan, wat meelwormen en verder de fruitvliegjes die ik zelf kweek in het nachthok middels banaan.

Zoals ik al schreef is mijn nachthok verwarmd tot ca. 20° C, ze kunnen ook 's winters naar buiten, vinden ze het te koud dan zijn ze zo weer binnen. Als het weer slecht is laat ik de schuif omlaag. Het blijken dus sterke vogels te zijn maar wel vogels voor de liefhebber, ze verlangen meer verzorging o.a. ten aanzien van de voeding. Jammer is het dat deze Geelpoot-Suikervogels zo weinig ingevoerd worden en dat is soms beangstigend als je maar één paartje bezit. Wie kan mij aan een paartje helpen?

Ik hoop dat diegene die ervaring heeft met de Geelpoot-Suikervogels de pen ter hand zullen nemen en hun bevindingen, via het Bondsblad, kenbaar maken ter wille van onze mooie en leerzame hobby.

Al met al, en ondanks meerdere zorg en ook teleurstellingen, hoop ik u het volgende seizoen gunstigere resultaten te kunnen melden.

KORTE BERICHTEN

KERSTPUZZEL

DE DEELNAME aan onze kerstpuzzel was buiten verwachting erg hoog. We ontvingen om precies te zijn 989 goede oplossingen; geweldig. Onder deze goede oplossingen hebben we een vijftiental boeken verloot. De prijswinnaars zijn: H. Bladt, IJsselstein; P. G. E. Klooster, Midden Beemster; I. van Thul, Wezep; B. Smetters, Berkel Enschoot; R. van Spanje, Harmelen; G. Bailleul, Roeselare, België; H. de Bruyker, De Pinte, België; L. Konijn, Aker-sloot; P. Heusschen, Hoensbroek; F. Delnad, Oostburg; W. Vogel, Arnemuiden; H. J. M. Soudant, St. Geertreud L.; J. M. J. Otten, Tilburg; J. Bolink, Nijverdal en A. Verheezen-Fontijn in Ossendrecht. Aan alle prijswinnaars nogmaals onze hartelijke gelukwensen.

Tenslotte nog even de juiste oplossing. U zag de ogen van de KRAAGPARKIET, KROONDUIF, GROENE- EN ROODKUIFKARDINAAL, TOKO TOEKAN, SNEEUWUIL, ROSELLA, INDISCHE NON-PAREIL en AGAPORNIS NIGRIGENIS.

VAN DE T.C. TROPEN

Op de laatstgehouden technische dag is besloten de zwartborstzebravink in de kleurlagen grijs, bruin, zwartmasker en bleekkrug te erkennen. Aanvulling van de standaardreizen kan na het drukken daarvan geschieden. Zodra deze verkrijgbaar zijn wordt dat in dit maandblad gepubliceerd.

Bij de uitgave van de standaardreizen voor gouldamadines zijn enkele foutjes geconstateerd. Bij de omschrijving van de grootte, pag. 17, staat als lengte van de verlengde staartveertjes aangegeven 25 tot 30 mm. In de kleurstandaard op pag. 18 is vermeld 20 mm. De eerste is juist, namelijk 25 tot 30 mm. Tevens is de zwarte ring als afseiding tussen kopkleur en hemelsblauwe band niet vermeld, deze behoort er uiteraard wel te zijn.

VAN DE KEURMEESTERS

Kleur: H. Rutten is telefonisch bereikbaar onder nummer 02510-27447. A. Daanen te Cuijk is verhuisd naar de Korte Molenstraat 17 aldaar.

Tropen: Van de keurmeesterslijst zijn de heren M. Rijff en W. J. H. Schreur geschrapt. De heer D. D. Drop is verhuisd naar Hennepstraat 38 te Langerak.

Zang: Tijdens het examen te Rotterdam, op 6 januari jl., zijn de volgende heren geslaagd voor keurmeester Waterslagers: T. Diepenhorst, Rijnmond 137 te Katwijk aan de Rijn en A. Gort, Beethovenstraat 1 te Lisse. Voor keurmeester Harzers is geslaagd de heer H. J. R. Dongelmans, Lombokstraat 17 te Leiden. Onze hartelijke gelukwensen en nog erg veel plezierige keurdagen.

DE LEDENSTAND

1975 sloten we af met in totaal 41.530 leden, 649 afdelingen en 2819 abonnees. Toch is het goed er aan te denken dat nog honderden vogelliefhebbers niet eens weten dat er een vereniging in uw woonplaats bestaat; die er helemaal geen weet van hebben dat er een N.B.V.V. is en nog nooit van Onze Vogels hebben gehoord. Jammer, maar toch missen ze iets. Wellicht kunt u er iets aan doen.

OVERLEDEN

B. J. v. d. Boomen, Nuenen; J. M. H. de Jong, Rotterdam; Y. v. d. Poel, Steensel; H. Hiddink, Nijverdal; K. Busscher, Goor; P. Godschalk, Leende; J. Quadeckers, Hoensbroek; J. C. van Raaij, Nieuwegein; H. Hermans, Voerendaal; J. van Vroenhoven, Geldrop; P. Zwaneveldt, Eesveld; J. Scheepers, Middelburg; B. Poel, Smilde; B. Hartog, Bunschoten; B. Spa, Veelerveen; H. Warnaar, Huizen; T. Korporaal, Hooghalen; N. Hoogenboom, Ter Aar; Th. v. d. Elzen, Vinkel; B. J. Buxtorf, Soest; W. Fokken, Weesp; P. R. Gielen, Nederweert; B. Vos, Westerhaar.

Dat zij rusten in vrede.

weet ú wat er in de vogelwereld te koop is?

Ja, dan kent U natuurlijk de voortreffelijke Witte Molen produkten Moulin Mouette en Schelpenzand. Veredeld schelpenzand wel te verstaan, met een verhoogd kalkpercentage voor een sterk beendergestel. En van groot belang voor de hygiëne. Moulin Mouette is een gemengd vogelgrit en bevat oesterschelpgrit, noordzeegrit, roodsteen, kalksteen en houtskool voor de spijsvertering. Verder kalkaardig zeewier (rijk aan mineralen en sporenelementen) en maagkiesel voor de vermaling van de zaden in de spiermaag. Twee Witte Molen produkten, met de uiterste zorg samengesteld voor de beste verzorging van Uw vogels. En dat wilt U toch!

 **witte
molen**

osel

De

Maak ze tam

door Fr. Roger Willems

Iedere liefhebber heeft graag dat zijn vogels rustig zijn. Hij ergert zich als ze stom tegen het draad vliegen, waardoor ze zich kwetsen en nog banger en wilder worden. Hoe vaak hoort men de vraag: „Hoe kan ik mijn vogels tam krijgen?” Men doet er alles voor, en ze schijnen onze goede bedoelingen niet te begrijpen. Tam worden is een proces dat veel tijd vraagt; er waren eeuwen nodig om van een wolf een trouwe hond te maken en van een bosduif onze duif die rustig op de hand komt eten.

We moeten eerst een onderscheid maken tussen de soorten van tamheid:

1. De voedertamheid. De vogels naderen ons om wille van het voedsel. Instinctief weten ze wanneer er wat te krijgen is, en als ze hun buikje vol hebben, vliegen ze weg.
2. Een meer effectieve tamheid, bijv. van de papegaai, de parkiet en de vele volledig gedomesticeerde vogels als eenden, ganzen enz. Vooral de papegaaiachtigen laten zich graag eens op de kop krabben of komen heel spontaan aan onze oorlel trekken. Ze weten echter dat hun affectie telkens beloond wordt met iets lekkers, en hier spreekt dan weer de voedertamheid.
3. De meer agressieve tamheid, bijv. een fazant zal zich schrap zetten als we hem in de volière naderen. Een kloekhen vliegt tegen ons op als we te dicht haar kuikens naderen... Een zwaan slaat met zijn grote vleugels als we te dicht bij zijn nest ko-

men. Ieder van u kan zo enkele voorbeelden noemen.

Hoe moet het nu om onze vogels zogenaamd tam te maken?

A. Wees rustig bij het verzorgen van uw vogels en maak geen brute of onverwachte bewegingen.

B. Jaag zomin mogelijk achter uw vogels; ze begrijpen niet dat u alleen maar die kanarie nodig hebt, ze kwetsen zich en worden steeds banger. Als er weer eens een kat bij de volière is geweest, kan ik het 's morgens goed merken.

C. Voeder op vaste tijden en geef af en toe wat snoepzaad of wat meelwormen en probeer ze stilaan zo dicht mogelijk te naderen, zonder ze op te schrikken.

D. Een vogel mag zich nooit bedreigd voelen; hang daarom een kooi altijd op schouderhoogte, want anders is een vogel bang voor dat zogenaamde grote beest.

E. Breng in het voorjaar uw kooien in orde en verander er zo min mogelijk aan; vooral als u wilt kweken, want vogels zijn gewoontedieren. Een deur, een opening in de draad, ze moeten het allemaal vinden. Ook voeder- en drinkbakken, ze moeten ze stilaan ontdekken.

Als slot nog een goede raad: blijf met uw vingers van de vogels af.

Wie vogels houdt om die te kunnen strelen en te liefkozen, moet absoluut van hobby veranderen en zich een kat of een hond aanschaffen.

VERSTANDIG EN DOELBEWUST KWEKEN VRAAGT EEN GOEDE KWEKADMINISTRATIE

Maak gebruik van onze speciale **kweekkaarten**. Per 25 stuks slechts f 5,—.

Ook het regelmatig raadplegen van de **standaardeisen** is, zowel bij de selectie als bij de kweek, kortom altijd, bijzonder waardevol.

We hebben ze voor:

Kleurkanaries	f 6,50	Agaporniden	f 7,50
Postuurkanaries	f 20,—	Japanse Meeuwen	f 17,50
Grasparkieten	f 15,—	Zebravinken	f 4,—
Neophema's	f 6,—	Gouldamadines	f 12,50
Beknopte erfelijkheidsleer	f 6,50	Duiven en Kwartels	f 5,—

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, en onder vermelding van het gewenste alsmede naam, adres en woonplaats.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheljden N.Br.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc.

Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

Amerik. electr. broedmachine TURNX geheel doorzichtig met ingebouwde keerinrichting en microthermostaat voor 12 hen- of grotere eieren, 18 fazant of kriel - 24 kleine of 24 grote kwarteleieren.

f. 94,- franco

volautomatisch:

f. 159,- franco

Van Waardhuizen - Leiderdorp

v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-13 08 37

*Jan Willem met als achternaam Van Zwieten
had een kooi vol mooie bruine pieten
Hij zette ze in de zon
en dacht later da's dom
ik zag ze voor me ogen verschieten*

E.d.Z., Bergen op Zoom

Bogena helpt mensen dieren helpen

Zo blij als een vogel in de lucht met Bogena produkten voor vogels.

Vrij in de lucht of in een voliëre... onze gevederde vrienden verzorgt u het best met speciale Bogena produkten. Kanaries, papegaaien, duiven, parkieten of welke vogel u ook maar bezit, u kunt vertrouwen op Bogena!

Kanarie kernvoeder: Opfokvoer voor jonge vogels. Krachtvoer in de rusttijd. Voor kanaries en tropische zaad- en insektenetende vogels. Bevat alle bestanddelen die onmisbaar zijn voor jonge vogels en die oudere vogels in optimale konditie houden. Kortom: eiwitten, koolhydraten, vetten en vitamines in de juiste verhouding.

Universeel voeder: Voor alle insektenetende vogels zoals b.v. japanse nachtegale, schamaalijsters, kardinalen, bruijvogels etc. Bevat gedroogde insekten.

Parkieten kernvoeder: Hoogwaardig opfokvoer, dat gemakkelijk wordt opgenomen.

De hoge eiwitverteerbaarheid (96%) geeft garantie voor krachtige en gezonde vogels.

Vraag de gratis folder over alle Bogena vogel-produkten!

bogena

Bogena b.v., Sluisweg 2, Waalwijk.

Bogena produceert o.a. genees-, verzorgings- en voedingsmiddelen voor honden, katten, konijnen, hamsters, duiven, vogels, vissen en vele andere dieren.

beplanting in en om de volière

RODE RIBES

Het is een van de vroegste bloeiërs. Ongeveer april kunnen we al genieten van de vele rozerode tot dieprode bloemtrossen, die bovendien een aangename geur verspreiden.

Groeit op vrijwel alle gronden en neemt zelfs genoeg met een arme soort. Graag hebben ze wat zon maar ze verdragen evengoed schaduw.

FLORAVI

ONZE TUIN

Hebben we de vorige maand de heesters gesnoeid, de zomerbloeiërs nemen we de volgende maand onder handen.

Deze maand is er in de tuin niet zoveel te doen, zodat we degene die een nieuw gazon willen, gaarne enkele tips willen geven.

We nemen aan dat de grond goed gespuit is en dat alle ongerechtigheden er uit zijn gehaald. Daarna gaan we bemesten. We nemen goed verteerde stalmest of compost, 1 m³ per are is voldoende, als zogenaamde voorraadbemesting. Als we in het voorjaar willen zaaien, dan strooien we in februari 6 kg Thomasslakkenmeel of superfosfaat per are en ongeveer 10 dagen vóór het zaaien 3 kg A.S.F. korrels per are.

Wat het onkruid betreft kunnen we als volgt handelen: Als we de grond zaaiklaar hebben, laten we eerst het onkruid opkomen, daarna schoffelen en goed afharken. Voor het zaaien gaan we de grond mooi vlak harken, daarna rollen of met plankjes onder de schoenen de grond goed aandrukken. Daarna weer harken en het graszaad uitstrooien; **GOED VERDELEN**. Het zaad moet dan goed door

de grond worden geharkt om daarna die grond wederom met een rol of met plankjes onder de voeten aan te stampen. Als het regent kan dit laatste wel worden vergeten, de regen neemt die taak dan over.

De tijd van zaaien is van april tot september. Zaa men in april of begin mei dan heeft het zaad ongeveer 3 weken nodig om te kiemen (koude grond). De zomermaanden zijn meestal niet zo geschikt om te zaaien vanwege de meestal heersende droogte. De hoeveelheid graszaad is afhankelijk van de grootte van het gazon. Voor grote gazons nemen we 2,5 kg per are, voor kleine tot 4 kg per are. Wat het zaadmengsel betreft, moeten we eerst bedenken waar we het gazon voor willen gebruiken. Als het een speelgazon moet worden nemen we een sportveldmengsel en in andere gevallen nemen we een fijnere mengsel waar dan zwakkere grassoorten in zitten.

Tot slot, zorg voor een goede grasmaaimachine. Geef liever iets meer uit, dan bent u voor jaren onder de pannen.

J. T. van Hartskan

ERVARINGSKRABBELS

HEEFT SPLIT ZIJN INVLOED OP IEDERE KLEUR?

Ik geloof dat de meeste van ons wel weten dat als we zilverbruin kweken, de ina factor, ook al is hij maar enkelvoudig aanwezig (split), toch grote invloed heeft op de verschijningsvorm van deze kanarie. Als hij dubbel aanwezig is, hebben we de zilver Phaeo-kanarie, en zijn de bruine pigmentstrepen (melanine) geheel verdrongen. Er blijft alleen de phaeomelanine over, dat is het bruin dat tussen de pigmentstrepen aanwezig is, en in de randen van vleugels en staartpennen. We krijgen dan de gemarmerde tekening, die vooral bij de zilverbruine bijzonder fraai kan zijn.

Als deze factor enkel (split) aanwezig is in de zilverbruin, beïnvloedt hij toch enigszins de pigmentstrepen, hij vervaagt ze als het ware. We krijgen dan een mooie vloeiende zachte rugverstreping, die zo zeer begeerd wordt. Ook wordt het bruin warmer, mogelijk niet zo donker, doch wel mooier. Nu zullen velen van u zeggen, het bruin moet juist donkerder geef mij maar de fokzuivere klassieke. Ik wil er dan op wijzen, dat ik toch vele split ina zilverbruine kampioen heb zien worden. Alleen al door hun tot

in de borst doorgekleurde warme bruine kleur met een zacht vloeiend strepingpatroon op de rug.

Zou er, met deze wetenschap overdenkend dat de ina factor in splitvorm toch grote invloed heeft op de totaalkleur, voor de goudagaat kweker ook een mogelijkheid bestaan, om van het gehate bruin in de rug af te komen? Ik dacht van wel, maar nu door de opaalfactor. We weten immers, dat als de opaalfactor dubbel aanwezig is, hij totaal bruin verdringend is. Kijk maar naar de agaats opaal, geen spoor van bruin is in deze vogel nog te bekennen.

Als we nu onze goudagaten splits opaal maken, zal deze factor zeker meehelpen, het bruin te beperken. De split agaten die ik gekweekt heb, vertoonden namelijk aanmerkelijk minder bruin dan de klassieke. Het was nog wel te zien, doch was aanmerkelijk lichter van kleur en stoorde niet zo.

We zouden het in ieder geval kunnen proberen. Hopelijk mogelijk met hetzelfde succes als we door de split ina factor het zilverbruin verfraaide. Probeer u het eens met een stel, succes er mee.

J. Foederer

ECHT, ZE PROEVEN HET ...

**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 104
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

Valkparkiet	35,00 pp
Grasparkiet	10,00 pp
Albino en Lutino	10,00 pp
Deens bonte parkiet	10,00 pp
Chin. dwergkwartel	10,00 pp
idem zilver	12,50 pp
Diamantvinken	50,00 pp
Roodkoop Gould-	
Amadines	65,00 pp
Driekleur pap.	
Amadines	55,00 pp

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Kanarie's Geel		Spitsstaart amand.	35,00 pp
en bontman	15,00 pst	Binsen astrilde	45,00 pp
idem pop	7,50 pst	Japane Meeuwjes	7,00 pp
Kanarie Rood		Diamantduifjes	20,00 pp
intensief man	22,50 pst	idem zilver	40,00 pp
idem pop	20,00 pst	Zebravinken grijs	8,00 pp
Kanarie Rood-		Zebravinken isabel	8,00 pp
schimmel man	22,50 pst	Zebravinken wit	12,00 pp

Zebravinken masker	11,00 pp
Zebravinken zilvervl.	11,00 pp
Gordelgrasvinken	40,00 pp
Agap. Roseicollis	45,00 pp
Bandvinken	7,00 pp
Gele Roodrug	100,00 pp
Rijstvogels	17,50 pp
Halsband parkieten	45,00 pp
Oranje Wevers	15,00 pp
R.K. Pap. Amand.	100,00 pp
Witte Valkparkiet	80,00 pp

's-Maandags de gehele dag gesloten. - 's-Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.
Verzending onder rembours. - Vracht rekening koper.

SCHAKELKLOKKEN

1. Elektrische Schakelklok (1 schijf, 1 schakelaar, 2 ruiters) 220 V. 5 Amp. f 35,—
 2. Elektrische Schakelklok (1 schijf, 1 schakelaar, 4 ruiters) 220 V. 10 Amp. f 45,—
 3. Elektrische Schakelklok (1 schijf, 1 schakelaar, 6 ruiters) 220 V. 16 Amp. f 67,50
- Schakelklok Nr. 3 is een extra klein model (5/5/5 cm). Zodoende eenvoudig weg te bouwen!
4. Elektrische Schakelklok (2 schijven, 2 schakelaars, 8 ruiters) 220 V. 2 x 16 Amp. f 95,—

Met Nr. 4 is het mogelijk twee aparte groepen te schakelen, zodat men schemerlicht kan nabootsen.

Bovengenoemde Schakelklokken zijn ook leverbaar met gangreserve. De meerprijs bedraagt f 30,—.

Bovengenoemde prijzen zijn per stuk, inclusief **ALLE** kosten, franko-huis onder rembours: d.w.z. U betaalt bij ontvangst aan de postbode **ZONDER ENIGE PRIJSVERHOOGING!**

Bent U niet thuis, dan kunt U nog enkele dagen het pakket bij het postkantoor afhalen.

Goederen, die niet aan de gestelde verwachtingen voldoen, mogen binnen veertien dagen aan ons geretourneerd worden (in originele verpakking), het betaalde bedrag wordt na onbeschadigde ontvangst prompt op Uw bank- of girorekening teruggestort.

INDUSTRIE PRODUCTEN COMPAGNIE B.V.

AMSTERDAM - HUGO DE GROOTKADE 2 - TEL. 020 - 84 23 25

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RUI-TIJD
BEVORDERT DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

Waar wacht u nog langer op?

Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.

WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

witte
molen

WITTE MOLEN B.V.
PROV.WEG - MEEUWEN (N.Br.)